

ДЕСПОТ ВРАЧАРИЋ, ЛОВАЦ

СЛОБОДАН СИМИЋ - ПСИХИЈАТАР И ПИСАЦ

У МЕДВЕЂОЈ ЈАЗБИНИ

www.uzickanedelja.com

Ужичка Недеља

7. 10. 2011.

БРОЈ 812

ИЗЛАЗИ СВАКОГ ДРУГОГ ПЕТКА 40 ДИНАРА

НЕ ТРЕБА ПАНИЧИТИ.
КАСНО ЈЕ.

САВЕЗ ЗА БОРБУ ПРОТИВ КОРУПЦИЈЕ
**ИЗВЕШТАЈ
О КОНТРОЛИ
МЕДИЈА НЕМА
КО ДА ОБЈАВИ**

МАЂАРСКА

ХРВАТСКА

**ЧЕСТИТАМО
ДАН ГРАДА
9. ОКТОБАР!**

ЦРНА
ГОРА

РУМУНИЈА

БУГАРСКА

АНИЈА

МАКЕДОНИЈА

ДСС ПРОЗИВА ГРАДОНАЧЕЛНИКА - ТИХОМИР ПЕТКОВИЋ:

**МАРКЕТИНШКО
ЗАМАЈАВАЊЕ**

РЕТАРАП BENQ C1430
BSI CMOS CHIP
SAMO 5.999 din.

14
Mpix

ČIGOTA

Idanulje Snaga Lepota Odmor
webshop www.cigota.rs e-mail: cigota@ptt.rs
receptivija 031 861 141 agencija ČIGOTA 011 344 31 82

MONTAŽNO PROIZVODNO PREDUZEĆE a.d.

Jedinstvo

za projektovanje i izvođenje termo
i hidro instalacija i postrojenja

Užice, 31205 Sevojno, Prvomajska bb
Poštanski fah 6, Centrala: 031/532-911

ISSN 1820-4546

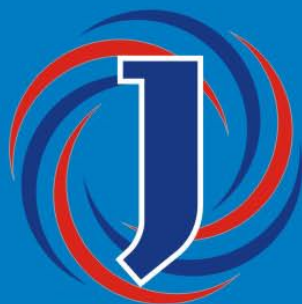

ГРАД **Ужице**

Нашим суїрађанима
чесћишмо

9. октoбар - ДАН ГРАДА

MONTAŽNO PROIZVODNO PREDUZEĆE a.d.

Jedinstvo
za projektovanje i izvođenje termo i hidro instalacija i postrojenja

Užice, 31205 Sevojno, Prvomajska bb, Poštanski fah 6, Centrala: 031/532-911

projektovanje
i izvođenje termo i hidro
instalacija i postrojenja

Čestitamo Dan grada Užica

У ЧАЈЕТИНИ СВЕ ПО СТАРОМ

Неформални ДСС канали

- Музеј на отвореном Старо село Сирогојно треба да негује праве вредности и да чува и презентује велико богајство које има, јер је то ипак републичка установа од изузетног значаја за Републику Србију и никако нећемо дозволити да нам појединци урушавају углед -

Сматрам да као директор Старог села у Сирогојну, због различитих прича којима се спекулише у јавности треба да дам званично саопштење како бих заштитио остале запослене у музеју, као и углед и репутацију републичке установе коју представљам.

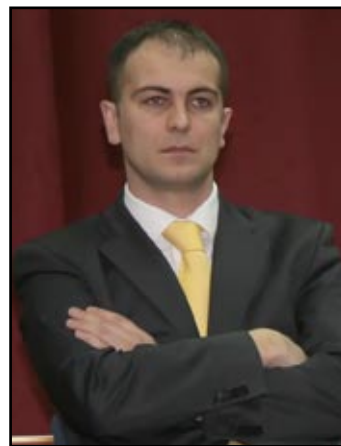
Наиме, на основу писмених изјава двоје запослених у музеју, дошао сам до сазнања да је у поподневним часовима дошло до неовлашћеног уласка у просторију директора, тј. моју канцеларију од стране чувара музеја, од кога је то тражила запослена радница у музеју на пријавници Горица Мијаиловић, која је и одборник ДСС-а у Скупштини општине Чајетина. Како у изјави запослене раднице и одборнице ДСС-а Горице Мијаиловић пише, њу је председник општине Милан Статовић замолио да му ископира

статут музеја, где га је занимало место директора. Она је тражила од чувара да у поподневним сатима уђе у моју канцеларију, што је он и урадио. Мислим да ово није начин на који се долази до докумената који су јавни за све, већ је председник општине као институција званично требало обратити Музеју Старо село Сирогојно и наравно да би добио све што му треба, јер је код нас све јавно и транспарентно. Овај поступак ми покреће велику сумњу, шта је то што је стварно требало председнику општине, јер ако је то статут, како се каже у изјавама, то је сваки грађанин могао на захтев од Музеја да добије без икаквих проблема. С обзиром да се све ово десило у периоду када је био ТВ дуел на телевизији Лав где је учествовао председник општине Чајетина и ја, сасвим је јасно да је иза свега овога једна политичка

позадина ДСС-а на веома ружан начин. Мислим да је чувар у музеју насео на ову причу, што није смео да уради, али се ипак извинио и покајао због оваквог свог поступка, за разлику од запослене раднице и одборнице ДСС-а која је то од њега тражила.

Као директор једне републичке установе која је од изузетног значаја за Републику Србију, нећу дозволити да појединци урушавају углед музеја и санкционисаћу све овакве и сличне поступке.

Овом приликом бих истакао да је пре свега захваљујући максималном залагању запослених Музеј у Сирогојну ове године остварио један велики помак, како у програмским активностима које је организовала стручна служба музеја у сарањи са Министарством културе кроз пројекте старих заната, света музике и појединачних изложби, а и

кроз пратеће делатности као што су крчма где је доста обогата понуда и која је ове године угостила велики број туриста и продавница старих заната која је реновирана, где се заједничким снагама и ангажовањем свих запослених доста повећала посета Музеју.

Музеј на отвореном Старо село Сирогојно треба да негује праве вредности и да чува и презентује велико богатство које има, јер је то ипак републичка установа од изузетног значаја за Републику Србију и никако нећемо дозволити да нам појединци урушавају углед.

**В.Д. директора
Страјин Недовић**

На конференцији за штампу ДСС-а, Тихомир Петковић и Владан Виријевић су се осврнули на деловање градоначелника Јована Марковића, од којег грађани немају никакве користи.

Ево шта је рекао Тихомир Петковић: Повод за ову конференцију је новинска вест да ће данас, у присуству највишег руководства Републике Србије, слетети први цивилни авион на некада војни аеродром Лађевци (нови назив «Морава») крај Краљева. Укупна вредност инвестиције у конверзију овог аеродрома је 32 милиона еура, од чега је улагање Владе Републике Србије 12 милиона, а турског партнера 20 милиона еура. Ово је коначан доказ да смо најлакше били у праву када смо тврдили да градоначелник Ужице нема способност да убеди чланове владе да улажу у пројекат аеродрома Поникве уместо у аеродром Лађевце или макар и у један и у други.

ДСС позива градоначелника Јована Марковића да овим поводом одговори грађанима на следећа питања:

- Да ли је данас коначно схватио да је потписао у име Ужичана, за њих штетан, прото-

ДСС ПРОЗВАО ГРАДОНАЧЕЛНИКА

Доста више са бајкама

кол са министарством војске о конверзији аеродрома Поникве? Протокол којим се Влада Србије одриче улагања у овај аеродром и то маскира тиме што преноси власништво над делом аеродрома на град Ужице (а тиме и све активности и потребна финансијска улагања за конверзију овог аеродрома у цивилни)

- Колико кошта Ужичане годишње одржавање тако преузетих земљишта и објеката, а од којих они, без коначне изградње цивилног аеродрома (што је сада веома далеко и мало вероватно), немају никакве користи.

- Зашто је пред Ужичанима крио истину да нема политичке снаге да прибави јавну подршку и републички новац за конверзију аеродрома Поникве и зашто их је, уместо тога, замајавао маркетиншким активностима везаним за склапање безвредних протокола и најаве непостојећих страних инвеститора?

Позивамо градоначелника да коначно почне да говори истину грађанима у вези овог аеродрома. Најпре да им каже коју суму новца и од којих донатора ће град добити за финансирање послова уништења заоста-

лих убојних средстава и да ли је то довољно да би се уопште кренуло са радовима. Ужичане чуди и брине наглашена тајност везана за ове донаторе.

Владан Виријевић се осврнуо на градоначелничко трошење пара на путовања по иностранству:

Зашто нема страних инвеститора у Ужицу?

После три године на челу градске управе, после десетине путовања у иностранство и тим поводом потрошене значајне суме новца из буџета града, после честих сликања и обећања пред камерама, градоначелник не може Ужичанима да представи ниједног страног инвеститора.

Сетимо се обећања о инвеститорима који ће градити фабрику за прераду рибе, села за норвешке пензионере, који ће привређивати у бесцаринској зони, изградити енергане на Депонији Дубоко, који ће уложити у конверзију аеродрома Поникве, итд...

Нека градоначелник поднесе рачун Ужичанима зашто је трошио њихов новац на путовањима у иностранству. Очигледно, није да би довео инвеститоре у град.

СЛУЧАЈ НЕСТАЛИХ РАДНИКА МЛЕКАРЕ

Зар постоје и овакви људи

- Узео од породице Миливојевић из Севојна 19.000 евра и 12.000 марака да ослободи сина Горана, а од породице Ковачевић из Злакусе тражио 5 килограма злата да ослободи њиховог оца и сусруга Драгана, који су отишли на Косову 1999. године -

Двадесет трећег јуна 1999. године на Косову и Метохији отети су од стране Шиптара радници АД „Млекар“ Севојно, Горан Миливојевић из Севојна и Драган Ковачевић из Злакусе. Они су, на име, као и раније, тога дана теретним возилом марке Мерцедес, власништво Млекар, кренули пут Косова и Метохије са пуним товаром разних производа Млекар. Робу је требало да испоруче познатом купцу из Призрена. Од тада се Горану и Драгану као и возилу са робом губи сваки траг.

Шта се дешавало после?

Почињу драматична даноноћна трагања породица, фамилија и одговорних Млекар за Гораном и Драганом. Горанов отац Миленко обраћа се и лично иде у Кабинет Милошевића, Кабинет Коштунице, генералу Ојданићу, премијеру Живковићу, СУП-у у Ужицу, Тужилаштву у Ужицу, Фонду за хуманитарна права. Сви су нешто обећавали и ништа.

У периоду од 2000.-2002. године у Севојну и Злакуси појављује се Горан Ђоковић, рођен у Приштини, по занимању месар, који је преко извесних лица из Севојна дошао до сазнања да су Горан и Драган нестали на подручју Косова, ступио у контакт са њиховим породицама, лажно им приказујући да има познанике међу припадницима албанске иреденте, да је послан у једној грчкој хуманитарној организацији, да има јаке везе са важним Албанцима у власти, са КФОР-ом, да се представља као полицајац на Косову, да је он надлежан за затворенике, да их редовно обилази те да им он може помоћи да пронађу своје – Горана и Драгана. Лажно је приказао Горановим родитељима да је њихов син жив, да га је видео и да наводно ради код Албанаца, да се састајао са њим и да му је Горан тражио да му донесе неку његову одређену одећу и обућу, коју је Горан заиста и имао.

Горановим родитељима измислио је причу да је ступио у контакт и постигао договор са Ал-

банцима који држе њиховог сина те да исти наводно траже 50000 ДЕМ или 5 килограма злата да би га пустили на слободу.

Ђоковић је испољивао веома висок степен монструозне домишљатости само да би дошао до материјалне користи, а уз коришћење емоционалног стања Горанових родитеља. Тако је, према изјави Раде Миливојевић, супруге сада покојног Милосава, Горанове стрине, телефоном се јавио Ђоковић и тражио њеног сусруга који га је питао: „Чича, да се чунеш са Гораном“, након чега се наводно јавио нестали Горан који је питао Милосава: „Чича шта радиш, како сте и како су моји“, нашта му је Милосав одговорио да су сви добро те да је потом Горана питао како је он, је ли здрав, на шта је он одговорио: „Ја сам добро“, након чега поново се јавио окривљени и питао Милосава: „Чича, јеси ли га чуо, морамо да прекинемо везу, наишао Шиптар“. Цео овај разговор слушао је Рада. Након телефонског разговора стриц Милосав је казао: „Рекао бих да је ово готово сто посто наш Горан“. Одмах су позвали Горанове родитеље да им саопште овај разговор. Само они знају како су се осећали, те су се још више ангажовали око прикупљања новца, како би Горан био што пре ослобођен.

Пошто је успео да убеди родитеље и ближу фамилију да је Горан жив, сродници и пријатељи приступили су прикупљању новчане помоћи и прикупили 12.000 ДЕМ. Телефоном је пренео Горановој мајци да му дана 9.7.2011. године сакупљени новац донесе у Косовски Митровицу. Када му је предато 12.000 ДЕМ на признаницу, Ђоковић им је рекао да је та сума довољна да обезбеди Горанов премештај у другу, бољу албанску породицу из које ће га лакше откупити, те да ће Горан бити пуштен на слободу чим сакупе остатак новца до 50.000 ДЕМ.

Горанова мајка Милена и сада покојни отац Миленко у пар наврата у разговору са окривљеним Ђоковићем су питали да ли

о свему овоме треба обавестити полицију, како би полиција у свему овоме помогла њему у циљу проналажења и ослобађања њиховог сина, али је овакав њихов предлог наишао на неодобравање говорећи: „Само не полиција“, јер би тако наводно откуп њиховог сина пропао.

Обзиром да Горанови родитељи нису били у могућности да скупе остатак траженог новца, стриц Милосав даје Млекар своју ливаду која се налази у КО Севојно од 77 ари под хипотеку те Млекар даје 38.000 ДЕМ. Дана 11.11.2002. године Ђоковићу је у Севојну предато 19.000 евра на признаницу у присуству три сведока. Пријем новца лично је извршио Ђоковић, потписао признаницу уз навођење личне карте број 6044 СУП Плав, уз поновно обећање да ће њихов син за неколико дана сигурно бити ослобођен.

Одржавајући их и даље у заблуди рекао је да треба да дају и одређене месечне суме новца за наводно чување њиховог сина да не би био убијен те да му за пет месеци наводног чувања Горана предају 900 евра. Тако су Горанови родитељи предали Ђоковићу у њиховој кући у Севојну 900 евра, којом приликом им је поново обећао да ће њихов син бити ослобођен за неколико дана.

Након преузимања новца овај преварант престаје да се јавља Горановим родитељима и стрицу Милосаву на њихове телефонске позиве, мада је врло често долазио у Ужице, Севојно и Златибор. На Златибору је боравио по више дана у туђој викендици, где му је

по договору Горанов отац често носио поклоне, између осталог и једну заклану овцу. Међутим, власник виле и његов син су изјављивали родитељима да не знају ни ко је, ни одакле је, ни чиме се бави Горан Ђоковић. Веома загонетно.... Знало се да је Ђоковић поседовао три личне карте издате од МУП-а Косова, Црне Горе и Србије.

Током две хиљаде године телефоном је назвао Џмилику Ковачевић из Злакусе, сусругу Драгана Ковачевића, који је нестало на Косову истовремено када и Горан Миливојевић, којом приликом јој је рекао да може да помогне, како би се њен сусруг пронашао и ослободио. Испричао јој је исту причу као и Горановим родитељима. Заказао јој је састанак у викендици на Златибору на који је Џмилика заједно са сестром и зетом отишла. Тада је Ђоковић тврдио да је њен сусруг жив, али да му наводно није добро, тражећи од ње неке одређене лекове које је Драган користио да му их он наводно однесе. Након неколико дана поново је телефоном звао Драганов сусругу и тражио да скупи пет килограма злата, обећавајући да ће јој се сусруг јавити на телефон и да ће јој дати неки знак као лозинку да је жив и да је добро. Међутим, Џмилика је у договору са својом породицом одлучила да не користи његову помоћ, јер су закључили да није деловао као човек од поверења.

А након 11 година?

Дана 2.10.2010. године Горан Ђоковић је ухапшен и пребачен у истражни затвор Основног суда у Ужицу. На основу оптужнице Основног јавног тужилаштва у Ужицу, Основни суд у Ужицу, након главног и јавног претреса донео је дана 19.12.2010. године пресуду са којом је Ђоковић Горан оглашен кривим и осуђен на казну затвора у трајању од четири године за кривично дело преваре, уз обавезу да оштећеној Миливојевић Милени, мајци несталог сина Горана на име накнаде штете плати износ од 1.580.539,00 динара у року од 15 дана од дана правоснажности пресуде.

Треба напоменути да је овај окривљени осуђиван за разна кривична дела пресудама Окружног суда у Приштини, Општинског суда у Пироту, Основног суда у Плаву на казне затвора у трајању од око 3 године.

Милан Николић

КОЛИКО ЈЕ ПАРА УШЛО У СРБИЈУ И НА ШТА СУ ПОТРОШЕНЕ?

Потрошено 65 милијарди евра

За податке приложене у табели било би неопходно да се напише обимнији методолошки материјал као увод у то шта представљају. Мој циљ је да пружим грубу, никако тачну, рачуницу о редовима величина.

При томе, ваља имати у виду разлике између бруто и нето величина, много тога треба имати у виду и узети у обзир. Посебно сам означио позиције прилива, а посебно потрошње новца. Ради се о нето износима, да поновим.

По овој грубој рачуници у Србију је ушло 65 милијарди евра. Највећи део представљају дознаке од око 25 милијарди евра на позицији текући трансфери. Остатак од око 5 милијарди евра на овој позицији представљају донације.

Друга позиција, по значају за прилив, су нето коришћења дугорочних и средњерочних кредита (15,3 милијарде), затим стране директне инвестиције (14,1 милијарда), док након донација трговински кредити, портфолио инвестиције и остале позиције представљају праве ситнице од вредности.

Насупрот овим позицијама стоји потрошња у истом износу од 65 милијарди евра. Убе-

Platni bilans Republike Srbije, 2000- VII 2011												
СТАВКЕ	2001.	2002.	2003.	2004.	2005.	2006.	2007.	2008.	2009.	2010.	I-VII 2011	2011-2011
I. TEKUCE TRANSAKCIJE (sa reklasifikacijom)	282	-671	-1.347	-2.620	-1.778	-2.356	-5.053	-7.054	-2.084	-2.082	-1.585	-26.348
3. Roba i usluge (1+2)	-2.330	-3.262	-3.359	-5.068	-4.283	-5.022	-7.330	-8.686	-5.100	-4.768	-2.931	-52.139
3.1. Izvoz robe i usluga	2.693	3.125	3.847	4.475	5.329	6.948	8.687	10.157	8.478	10.070	6.499	70.307
3.2. Uvoz robe i usluga	-5.023	-6.387	-7.206	-9.543	-9.612	-11.970	-16.016	-18.843	-13.578	-14.838	-9.430	-122.446
4. Dohodak	7	-74	-119	-173	-259	-330	-599	-922	-502	-670	-426	-4.067
4.1. Prihodi	54	65	61	64	80	157	517	558	500	438	246	2.739
4.2. Rashodi	-47	-139	-180	-237	-339	-487	-1.116	-1.480	-1.002	-1.108	-672	-6.806
5. Tekući transferi (sa reklasifikacijom)	2.605	2.665	2.131	2.621	2.764	2.996	2.876	2.554	3.518	3.356	1.772	29.858
5.1. Prihodi	3.023	3.050	2.516	3.100	3.438	4.047	3.105	2.828	3.762	3.624	1.970	34.463
5.2. Rashodi	-418	-385	-385	-479	-674	-1.051	-229	-275	-244	-268	-198	-4.605
II. KAPITALNE I FINANSIJSKE TRANSAKCIJE	253	1.516	2.305	2.791	3.828	6.896	5.604	5.460	4.572	1.104	1.822	36.151
A. Kapitalne transakcije	0	0	0	0	0	670	-314	13	2	1	-3	369
B. Finansijske transakcije	253	1.516	2.305	2.791	3.828	6.226	5.918	5.447	4.570	1.103	1.825	35.782
1. Strane direktne investicije, neto	184	500	1.194	774	1.250	3.323	1.821	1.824	1.372	860	986	14.089
2. Portfolio investicije, neto	0	0	0	0	0	355	678	-91	-51	39	897	1.827
3. Srednjoročni i dugoročni krediti, neto ²⁾	244	721	879	1.252	1.805	2.292	3.100	2.566	1.221	941	229	15.250
3.1. Korišćenje	299	800	1.046	1.758	2.411	4.313	5.317	5.159	3.866	3.667	2.158	30.795
3.2. Otplate	-55	-79	-167	-506	-606	-2.021	-2.218	-2.593	-2.645	-2.726	-1.929	-15.545
4. Krediti dati inostranstvu, neto	0	0	0	-3	-13	32	1	-30	25	-34	-1	-24
5. Kratkoročni krediti i depoziti, neto	81	168	58	355	362	93	-339	251	945	-794	-636	543
6. Ostalo, neto (sa reklasifikacijom)	65	225	180	379	323	130	-102	-30	405	0	0	1.575
7. Komercijalne banke, neto ⁴⁾	-321	-98	-6	34	101	1						-289
8. Trgovinski krediti							759	957	654	92	351	2.812
III. GREŠKE I PROPUSTI, NETO³⁾	27	151	-131	172	-403	-270	191	-92	-124	49	258	-172
IV. UKUPAN BILANS	562	996	827	343	1.647	4.270	742	-1.687	2.364	-929	495	9.631
V. DEVIZNE REZERVE NARODNE BANKE (povećanje -)	-562	-996	-827	-343	-1.647	-4.269	-742	1.687	-2.364	929	-495	-9.630

дљиво највећи део се односи на трговински дефицит (52,1 милијарди евра), раст девизних резерви је за 9,6 милијарди смањено укупан обим потрошње, а 4 милијарде евра су била већа плаћања камата и репатријаци-

ја профита из Србије у односу на наплаћене камате и враћен профит.

Позиције могу променити "боју" јер се ради о нето износима. На пример, веће отплате од коришћења кредита могу из извора

претворити средњерочне и дугорочне кредите у позицију одлива новца. Баш као што су смањивања краткорочних кредита утицала да у овој и прошлој години позиција кредита и депозита постане место одлива.

Г17 ОПТУЖУЈЕ

Лицемерно понашање Јована Марковића

- *Свима је јасно да концепт који сироводи актиuelна локална власт на челу са Јованом Марковићем угрожава будућност нашег града -*

На јуче одржаној седници градског већа у Ужицу предложен је ребаланс овогдишњег буџета којим се приход увећава за 172 милиона динара што је објашњено као последичка измена Закона о финансирању локалних самоуправа.

Подсећамо да је Закон о финансирању локалних самоуправа изгласан у Републичкој скупштини у јуну месецу, а након покретања велике народне петиције од стране Уједињених региона Србије, коју је подржало преко пола милиона грађана Србије и преко 10000 грађана Ужица.

То је онај исти закон које је жестоко нападао, једини у Србији, градоначелник Ужица Јован Марковић и за који је заједно са својим експертским тимом говорио да је штеточински за наш град, наводећи да ће буџету нанети штету од 839 милиона динара.

Данас када градско веће предлаже ребаланс буџета који је увећан за 105 милиона динара захваљујући усвајању овог Закона свима је јасно ко води овај град.

Подсећамо грађане Ужица да је у септембру месецу усвојен и Закон о јавној својини, за који су се залагали наши грађани, а којим се враћа имовина нашем граду.

И тај Закон наш градоначелник је једини критиковао у целој Србији.

Уједињени региони Србије и грађани Ужица захтевају да се новац за који смо се заједно изборили да остане у нашем граду буде потрошен само на оне пројекте које грађани Ужица сматрају најважнијим, а не у предизборној кампањи и за путовања градских челника по иностранству. Најмање што очекујемо је да се градоначелник након овог лицемерног понашања јавно извини грађанима Ужица, зато што их је свесно обмањивао. Свима је јасно да концепт који спроводи актуелна локална власт на челу са Јованом Марковићем угрожава будућност нашег града.

Градски одбор Уједињених региона Србије Ужице

16. ЈУГОСЛОВЕНСКИ ПОЗОРИШНИ ФЕСТИВАЛ «БЕЗ ПРЕВОДА» ОД 07. ДО 14. НОВЕМБРА 2011. ГОДИНЕ

Понедељак 07. новембар

«КАД САМ БИО МРТАВ» Словенско народно гледалиште Љубљана, режија Диего Дебреа, према сценарију Ernsta Lubicha

Уторак 08. новембар

«ГОСПОДА ГЛЕМБАЈЕВИ» Атеље 212, режија Јагош Марковић, према комаду Мирослава Крлеже

Среда 09. новембар

«КИКЛОП» Мини театар, Сцена Горица и Театар ИТД Загреб, Ивица Буљан према Еурипиду, режија Ивица Буљан

Четвртак 10. новембар

«РАДНИЧКА ХРОНИКА», Народно позориште Бања Лука, режија Ана Ђорђевић, према комаду Петра Михајловића

Петак 11. новембар

«ЛАСИЦЕ», Црногорско народно позориште, режија Стеван Бодрожа, према комаду Бојане Мијовић

Субота 12. новембар

«НИЈЕ СМРТ БИЦИКЛО (ДА ТИ ГА УКРАДУ)», Југословенско драмско позориште, режија Слободан Унковски, према комаду Биљане Србљановић

Недеља 13. новембар

«ОТАЦ НА СЛУЖБЕНОМ ПУТУ», Атеље 212, режија Оливер Фрлић, према сценарију Абдулаха Сидрана

Понедељак 14. новембар

Представа у част награђених «ПРОКЛЕТА АВЛИЈА», заједнички пројекат Казалишта Вировитица, Народног позоришта Ужице и Театра Кабаре Тузла, драматизација и режија Небојша Брадић, по роману Иве Андрића

Све представе почињу у 19,30h

АТЛЕТИКА

Ужице поново
успешно

У суботу, 01. октобра 2011 у Зајечару је одржан крос РТС-а где су наступили чланови АК "Ужице" и освојили пет медаља

У трци млађих омладинки на 1.000 метара Ана Секулић је освојила прво место

У трци млађих пионирки на 500 метара Анастасија Тодорић је освојила прво место

У трци млађих пионирки на 600 метара Емина Мармарац освојила је треће место

У трци млађих омладинаца на 1.200 метара Урош Кутлешић је освојио треће место

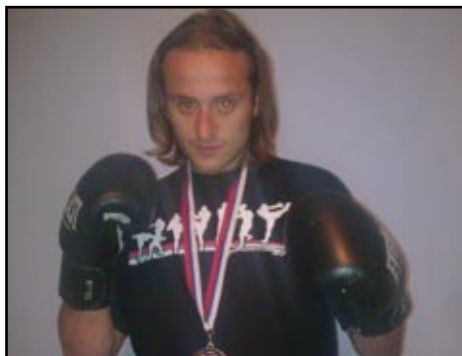
У трци старијих омладинаца на 1.200 метара Иван Гајић је освојио треће место

У трци старијих пионира на 1.000 метара Александар Челиковић је освојио четврто место

УЖИЧКИ ЛАВОВИ

Бронза

Кик бокс клуб "Слобода Ужице лавови" је имао свог представника на претходном првенству Србије у кик боксу. Наш најуспешнији кик боксер Предраг Дамњановић је освојио бронзану медаљу у дисциплини low kick "А" класа. Првенство је одржано у Београду у спортском центру "Шумице". Предраг каже: "Ово ми је било последње првенство ове године и драго ми је да се завршило са неком од медаља, али нисам баш задовољан суђењем, јер сматрам да сам био бољи од мог противника у полуфиналу, али су судије ипак одлучиле да је он био бољи. Изгубио сам на поене. За следећу годину ћу се спремити још боље и надам се још бољим резултатима. Сада су ми приоритет моји ученици. Желим да их спремити што боље за престојеће првенство у "Б" класи. надам се да ћемо остварити добре резултате.

ЕЛЕКТРОНСКИ ПРИСТУП
ЗАШТИТНИКУ ГРАЂАНА

Уторком и четвртком

У Народној библиотеци у Ужицу, 28. јуна 2011. године започела је реализација пројекта "Електронски приступ Заштитнику грађана". Овај пројекат финансиран од стране Владе Краљевине Норвешке, спроводи се у још девет градова Србије. Грађанима Ужица и других места у Златиборском округу путем видео линка из Народне библиотеке Ужице омогућено је да своје притужбе упућују Заштитнику грађана. Без одласка у Београд или слања писама они ће електронским приступом, моћи да комуницирају са правницима из Стручне службе Заштитника грађана. Циљ овог пројекта је да новим видом комуникација Заштитник грађана буде још ближи грађанима у заштити и остваривању њихових права пред органима управе и другим органима који врше јавна овлашћења, а чији рад Заштитник грађана може да контролише. Сви заинтересовани могу комуницирати са правном службом Заштитника грађана из Народне библиотеке Ужице сваког уторка и четвртка у периоду од 11 до 13 сати.

О ПРОБЛЕМИМА МЛАДИХ

Цртање на Тргу

Млади из Ужичког центра за права детета, ученички парламенти Ужичке гимназије и Уметничке школе уз подршку Ужичког центра за права детета и професора, академског вајара мр Милована Даговића-Дага, реализовала је акцију под називом Поздрав граду у четвртак 6. октобра 2011. године на доњем делу Трга.

Циљ акције је да се локалној самоуправи и читавој локалној заједници укаже на проблеме и потребе младих, како би се у наредном периоду све надлежне институције активно укључиле у њихово решавање. Млади желе да пошаљу поруку да желе да активно учествују у креирању живота града, да допринесу стварању његовог позитивног имиџа.

Млади су на великом платну исписивали своје поруке, бојом и гестом, а тако осликало платно ће уручити Градоначелнику и представницима локалне самоуправе у понедељак 10.10. 2011. у нади да ће оно бити стални подсетник и путоказ како да Ужице постане град по мери деце и младих.

Н.В.

УДРУЖЕЊЕ КРАЉЕВИНА СРБИЈА

Изложба

Поводом октобарских свечаности обележавања Дана града Ужица, Удружење Краљевина Србија својим суграђанима ће уприличити изложбу слика својих чланова удружења, академских сликара:

Драган Димић (Ужице)
Драгиша Јоцић (Београд)
Обрад Јовановић (Ужице)
Љубивоје Јовановић (Ариље)
Душан Старчевић (Ужице).

Свечано отварање изложбе заказано је за среду 5. октобра у Изложбеној сали Народног музеја Ужице са почетком у 19 часова.

ЈАНКО ТИПСАРЕВИЋ – НОВО ЗАШТИТНО ЛИЦЕ EXTREME INTIMO

Обучен за победу!

Extreme Intimo открива Јанка Типсаревиха - спортисту „обученог за победу“, способног и издржљивог савременог мушкарца. Мушкарца којем је неопходан удобан и квалитетан веш како би се у сваком тренутку осећао слободно у својој кожи. Јанко Типсаревих повукао је свој први модни потез и постао ново Extreme Intimo заштитно лице!

„У животу, као и на терену, морам да будем одлучан. Водим један врло активан и динамичан живот, што понекад стварно уме да буде јако напорно. Желим да се осећам добро у својој кожи јер ми удобност, квалитет и сигурност једноставно помажу да превазиђем све те напоре и постигнем своје циљеве. Ја лично видим директну везу између удобности, комфора и самопоуздања, не само у животу, него и на тениском терену. Зато ми је битно, као и већини мушкараца, да оно што носим – носим поносно“, каже Јанко Типсаревих.

Своју страст према спорту Јанко је показао у боксинг и физкултурној сали, теретани и свлационици. Extreme photo session претворио се у добру забаву у којој је учествовала цела екипа. Јанко је показао да није професионалац само на терену него и испред камере. А у паузама снимања, одржавао је динамику шутирајући тројке, вежбајући трбушњаке и ударајући у бокс врећу. Свој први посао на модној сцени, у стилу правога спортисте, претворио је у активан тренинг. За одличне фотографије нове кампање заслужна је Миlena Ракочевић.

Судећи по фоткама „иза сцене“, очекујте Јанка каквог до сада нисте видели!

Extreme Intimo у нову сезону улази са мноштвом изненађења по којима је компанија позната међу љубитељима моде.

Не треба паничити. Касно је.

- Цео систем у Србији је погешен, ако мало боље размислимо, иако је то пошћуно запањујуће, да богаши иљачкају сиромашне. Скоро да нема у Србији никаквих извозних и производних послова, једноставно су се паразити накачили на буџет, заједничку касу и троше, а како их је све више, а пара све мање, онда и обилато позајмљују. И баш их брига, неће они враћати дугове, а напуниће добро џепове до коначне пројаси... -

Хтео сам овонедељно филозофисање да почнем потпуно другачије, али ме је јутрос потпуно пресекла шокантна вест да је умро Стив Џобс. И како то у Србији већ бива, када сам ту вест пренео људима које познајем, већина ме питала - ко би тај? Човека чија је фирма Apple изумела Iphone, Ipad и Ipad, човека који је изумео Maskintosh, човека који је, уз Бил Гејтса, променио историју, прво компјутера, па и целокупног света, у Србији, изузев људи "из струке и посла", ретко ко може да се сети. Не, нису људи глупи и незаинтересовани, реч је о томе, да у Србији, медији и лажни новинари, већ дуги низ година намерно уништавају читаве генерације. Овде је лаж потпуно заменила истину, а једино што је значајно је форма, садржај је постао потпуно небитан. Ево, данас насмејана лица разних глупача и глупака са тв-а, преносе некакав скуп, форум, шта ли, у Аранђеловцу, пре неки дан је скуп био у Београду, сутра ће... За све те скупове тврде да су економски, а са економијом, наравно, немају никакве везе. У земљи у којој не постоји привреда, они одржавају "економске скупове". Не, није то смешно, то је трагично. Наравно, на свим тим скуповима су неизбежни политичари, друг Тадић на првом месту, који су од првог дана ове власти, уместо садржаја, нудили само гримасе за фотографисање. Они се сликају, а и народ може да се слика...

У овој земљи, упркос свему, постоје људи који би и хтели да бар мало правде истају на чистац, тако је, а ко би други. Савет за борбу против корупције, којим председава Верица Бараћ, објавио дугачак и испран извештај о притисцима и контроли медија у Србији. О том Извештају, веровали или не, нико у Србији није објавио ни слово. Извештај врви од скандалозних података и јасно показује како путем медијског манипулисања ова власт слухује Србију. Једино место где се извештај може пронаћи је сајт Пешчаника. Ја сам га прочитао пре два дана, и иако овој власти (и тзв. опозицији) мислим све најгоре, не могу још да дођем себи! Извештај, као и сваки извештај, не може све да обухвати, па кад човек размисли, шта ли се тек дешава у другим областима, шта се дешава по провинцији, једноставно заблочи. Садржај Извештаја је толико запрепашћујући, да смо, иако је већ договорено да направимо пригодну насловну страну, с обзиром да је Дан града, потпуно све променили и направили овакву каква је пред вама, а од овог броја ћемо у наставцима, уз незнатна скраћења, објавити целокупан извештај. Донео сам и једну приватну одлуку, иако се ни до сада нисам убијао од гледања, убудуће више одбијам да гледам домаћу телевизију. Нека трују неког другог, мене више неће. Видећете у Извештају, ништа нису бољи ни писани медији, али њих ионако ретко ко и чита, у Србији читање као популаран спорт, нема шансе поред одбојке и тениса, на пример...

Исти ови насмејани глупаци и глупакиње (ваља поштовати родну равноправност и у глупости) који су данас средство јавног информисања из Аранђеловца, су јуче, са истим лажним усхићењем извештавали о 5-ом октобру. Оном, ако се неко сећа. Да ли ме је срамота што сам био тамо, у првом реду? Није. Да ли је какве вајде од тога? Никакве. Могли смо са собом да поведемо брата Ниџа, пријатеља Блажа, па и друга Радишу, да хепенинг буде већи (Милована не бих ни под таквим условима водио...), могли смо и неки ротић да потпалимо... Јуче чујем да је тим поводом друг Тадић дао изјаву, обично то тако и буде на крају баладе, човек није у томе ни учествовао, али свакако да има шта да изјави... Исто као и ова локална Дружина Пере Квржице, ниједан једини актуелни друг демократа није учествовао у овом хепенингу. Ама баш ниједан. Ни ови што себе зову демократима, нити ови који себе другачије или слично зову. А и што би севојничко-лужничко-пожешки лоби и знао шта је 5-и октобар. Другови су показали да знају знање кад треба, а не да млате празну сламу по улицама. Док су други шетали, другови из поменутог лобија су се организовали и данас дрмају градом. Троше наше паре из све снаге, запошљавају родбину, комшије и пријатеље, па, ако ћемо поштено, они су и доказ да је барем неко имао вајде и од 5-ог октобра.

А кад смо код трошења пара, сви сте, претпостављам чули податак, да је Србија сјаргала 65 милијарди евра последњих десет година. Каже друг Јуриј Бајец, мој некадашњи професор, и моје велико разочарање, да смо сви те паре потрошили. Нисмо, друже Бајец! Нама су примања остала иста или су и мања, ви сте, друже Бајец, и вама слични, сјаргали те паре. Нико у Србији не сме или неће, свеједно да објави податак којих су професија ти који су узели станове на кредит, кола на лизинг, јер када би објавили,

избила би револуција. Деведесет посто су то колеге друга Бајеца, државни службеници разних фела. Плате у јавном сектору, иако су то ретко објављивали су порасле два до три пута у међувремену, а како је друштени производ скромно растао, имамо јасан доказ да су паре од приватизације, страних донација и помоћи искључиво отишле на стандард владајуће класе, државног апарата. Лепо је то Ђелић једном приликом рекао, њега и његове једино интересују запослени у државном сектору, од њих ће да праве средњу класу за Европу, једино није рекао ко ће то да плати. Лудачка пијанка коју Ђелић и њему слични, спроводе десет година, ових месеци стиже на наплату. Пошто су зајмови све скупљи и неизвеснији, а потпуно су, све кунути се у просперитет, уништили оне који зарађују, остаје да се види како ће се одиграти велико финале, које ће, врло вероватно, гле ироније, да се поклопи са изборима. Лажним изборима, да будем прецизнији. На које, не морам ваљда више да понављам, нећу изаћи...

Цео систем у Србији је подешен, ако мало боље размислимо, иако је то потпуно запањујуће, да богати пљачкају сиромашне. Скоро да нема у Србији никаквих извозних и производних послова, једноставно су се паразити накачили на буџет, заједничку касу и троше, а како их је све више, а пара све мање, онда и обилато позајмљују. И баш их брига, неће они враћати дугове, а напуниће добро џепове до коначне пропасти...

Сећате се да сам вам пре пар месеци презентирао позајмице са сајта Трезора републике Србије? Браћа су наштампали и оних милијарду обвезница, које су продали страним банкама, али нису престали, напротив, да штампају нове обвезнице и продају и домаћим банкама. Свака три-четири дана они позајмљују паре путем домаћих обвезница, уз лепе камате, а то константно продубљује буџетски дефицит. А и што би били најгора православна браћа у Грчкој? Бољи смо од њих у свим спортовима, па ако се потрудимо, има да их победимо и у банкроту. У задуживању тешко да ћемо их стићи, њихов дуг је невероватан и недостижан - 750 милијарди (да ли еура или долара, свеједно).

Не знам да ли овог пута да помињем локалну Дружину Пере Квржице. 'Ајде, да не буде да им не посветим ни који редак... Прошли пута сам по интернету тражио неку вест из Ужица и налетим на запањујући податак. Како сам прилично оћоравио, у први мах помислих да сам погрешно, али не, стварно пише вест да је локална Дружина Пере Квржице најавила штампање обвезница. Наравно, као и од осталих бајки, неће од тога бити ништа, али ме је просто запрепастио тај ентузијазам у свакодневном прављењу све већих глупости. Цео свет дрхти у страху од нове кризе, падају свакодневно индекси на светским берзама све дубље и дубље, а наша Дика и Понос решили да позајмљују паре. После прочитах да су и другови демократе и по другим градовима у сличним фиксацијама, па схватих да је мува видела коња, али опет ми мало нејасно, како нема неко да Дики и Поносу објасни да су обвезнице такође кредит? Свака будала зна, али су они тај ниво одавно прерасли, да се у времену кризе не позајмљује, јер су тада кредити најскупљи, а ризик највећи, да је време за мудре и опрезне кораке, за штедњу, али тако то бива када се Пера Квржица и његова дружина дочепају наших пара у буџету. Шта да се ради, ја нисам излазио на те изборе, пошто сам, за разлику од већине, одлично знао како је смртносна та комбинација шупљоглаваца и превараната, али је било пуно добронамерних људи који су ми говорили да претерујем и да нас ови воде у Јевропу. Једино докле ови могу да нас доведу је просјачки штап, али шта вреди људима говорити, поготову поред оваквих медија, који их свакодневно трују. У последње време све је више тих добронамерних који су, после паузе од 4-5 година, почели поново да нам долазе у редакцију (нигде их није било у међувремену) и сви исто питају - шта се ово дешава? Ништа се, драги пријатељи, не дешава, ништа што није могао да види онај који је хтео да гледа, а то што сте ви пристали да живите у слаткој лажи, то је нешто сасвим друго. Уосталом, ко још има и зрно веровања у њихове добре намере, после читања Извештаја Верице Бараћ, схватиће да су ОВИ на уму једино имали пљачку.

Шта понављам тим добронамерним последњих месеци? Управо оно што је Слободан Симић преточио у афоризам - Не треба паничити. Касно је.

И једва чекам да почне ова најављена киша. Да макар мало спере ову устајалу прашиничну која прекрива Србију, у којој више не може да се живи...

Душан Ђуровић

СЛОБОДАН СИМИЋ, ПСИХИЈАТАР И ПИСАЦ

Доктор за сатиру

- Из тог периода ми је и афоризам: што си се учлањавао у нашу странку, кад не умеш да обожаваш! Нисам умео да обожавам и да говорим „ми мислимо“, па сам после тог убедљивог курса, најустиио нейосредно полиитичко ангажовање -

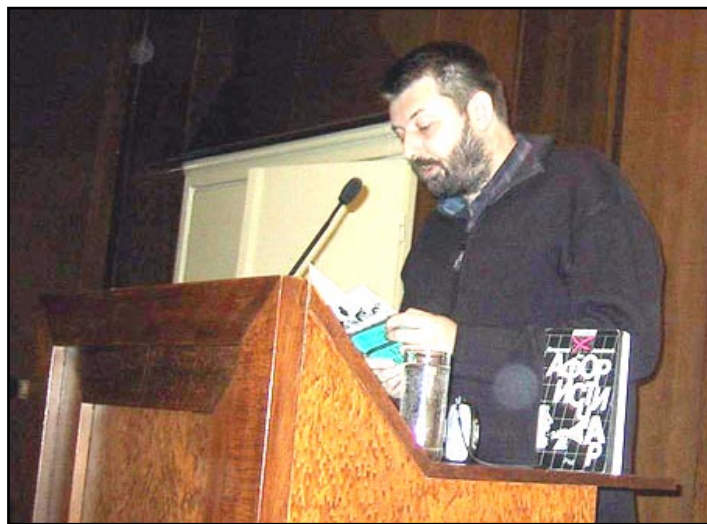
Поштовани господине Симићу, ових дана вам излази нова књига „Све о наркоманији“, као и друго издање књиге „Све о депресији“. Како већ дуго живите у Београду, ово је прилика да Ужичане упознамо са Вама и Вашим радом. Шта је Ваша професионална преокупација последњих година?

- Тачно пре 10 година, ја као „рођени“ Ужичанин са Слануше одлучио сам се, стицајем различитих околности, да променим место боравка, иако ми је у Ужицу реално било сасвим пријатно место за живот, и окушам се у једином Великом граду у Србији. То је био званичан прелазак са све променом адресе у личној карти али објективно сви ми који смо учили неке школе провели смо у Београду прилично времена, ја конкретно скоро 7-8 година пре преласка. Сама природа Београда је да омогућава веће професионалне изазове сваком занимању, тако да сам ја као психијатар за 10 година имао прилике да радим и бавим се озбиљније психијатријом, што је резултирало да сам стекао титулу „примаријус“, која се добија за редовно објављивање стручних радова. Завршио сам супспецијализацију из судске психијатрије, тако да сам један од ретких квалификованих судских вештака и то ми је тренутно главна преокупација, јер радим као шеф Одсека за судску психијатрију Института за ментално здравље у Палмотићевој, која спада у најлепније установе у Србији.

Били сте један од активних учесника у стварању политичке сцене у Ужицу првих дана вишестраначја. Релативно брзо сте се повукли из политике. Подсетите наше читаоце на то време...

- Тадашњи политички ангажман сматрам неком врстом своје дужности. Да подсетим, ја сам био један од оснивача и портпарол ужичког ДЕПОС-а, демократског покрета који је обједињавао све мислеће људе тог времена, који су били против деструкције, лудила, агресивности, искључивости, једном речју, против тадашње Милошевићеве политике. Постоје времена када није довољно да

писац само пише. Мора и да нешто конкретно уради. Наравно, ДЕПОС је, као што обично бива у Србији, касније злоупотребљен и изманипулисан, пре свега од саме тадашње опозиције, али одјек и дело те и такве снаге омогућило је да се у наредном периоду режим ипак уруши и нестане. Задовољан сам ако смо ми из те генерације ангажованих макар мало томе допринели.

Ја сам био један од оснивача и портпарол ужичког ДЕПОС-а, демократског покрета који је обједињавао све мислеће људе тог времена, који су били против деструкције, лудила, агресивности, искључивости, једном речју, против тадашње Милошевићеве политике. Постоје времена када није довољно да писац само пише. Мора и да нешто конкретно уради.

Ја сам тада као ванстраначки кандидат био увршћен на листу Удружене опозиције и глатко победио у изборној јединици Царина, где сам изабран за одборника у Скупштини у једном мандату. Био сам тада и кандидат за републичког посланика, и срећом нисам изабран, а све то ми је омогућило да боље упознам природу политичког ангажмана у Србији. Из тог периода ми је и афоризам: што си се учлањавао у нашу странку, кад не умеш да обожаваш! Нисам умео да обожавам и да говорим „ми мислимо“, па сам после тог убедљивог курса, напустио непосредно политичко ангажовање. Срећом за Ужице, тада

је опозиција најзад однела победу, и први опозициони градоначелник био је дивни добри и паметни Милан Миша Никитовић, мој прерано преминули драги пријатељ који ми и данас искрено недостаје.

Многи „првоборци“ су данас у илегалу и тврде да је садашња „демократска власт“ изневерила њихова очекивања. Делите ли то мишљење?

ироније је садашња влада која се састоји од демократске странке и бивше Милошевићеве странке! Какву промену може да донесе таква врста коалиција? Одговор је сада апсолутно свима јасан: НИКАКВУ! Није дошло до промена, и да циркус буде још већи, сада нека нова опозиција сумњивог морала и капацитета управо нуди и најављује ПРОМЕНЕ. А од свих бројних промена у Србији се промене дешавају искључиво у вршењу власти. И ништа више. Целокупни Милошевићев систем владавине и организације друштва је рециклиран и са козметичким променама инкорпориран у садашње управљање. У једној мојој причи Милошевић одлази код Светог Петра, јер је почео да гледа на небу РТС и кад је видео шта се ради и ко је све на власти, рекао је свецу: Кога ви зезате! Ја уопште нисам умро!

Мислим да нећу претерати ако кажем да од Домановића до данас у Србији није било значајнијег писца сатиричних прича од Вас. То је, иначе, жанр који већина људи избегава... Ових дана вам је објављена нова збирка прича - Шведски сто...

- Ја своје приче и афоризме пишем око 25 година и то је неки мој облик протеста и бунта против свега и свачега што нам се дешава. Драго ми је ако су се понеки читаоци нашли у томе и воле да прочитају те моје сатире. Али тешко прихватам приче о томе ко је најбољи у књижевности, уметности, сликарству... За мене је најбољи онај који се мени свиђа и који ми нешто значи. Желим да верујем да ја понеком читаоцу нешто значим и да му моје приче помажу у овом тешком времену, али и друге моје колеге пишу сјајне приче и афоризме, и сасвим је очекивано да неко за неког од њих мисли да је најбољи, јер му се највише свиђа... У сваком случају, управо сам укоририо око 90 кратких прича под називом „Шведски сто“ што асоцира

да у књизи има за сваког по нешто. И заиста, први пут сам уврстио мало више хуморески, лаганијих прича, базираних на хумору, да се и читаоци мало релаксирају. Наравно, за праве љубитеље сатире има довољан број и „љуте“ сатире, дакле - за сваког по нешто. А идилични наслов „Шведски сто“ између осталог односи се на истоимену причу у којој домаћин на свадби мора да постави шведски сто, јер су му гости толико посвађани да неће да седе једни са другима...

Колико вам ваш основни позив помаже или одмаже у грађеву карактера у причама?

- У суштини, заједнички иматељ тих различитих послова је болест. На једној страни то је болест друштва, на другој болест појединца у том друштву. И у једном и у другом послу ја указујем на оно што је болесно. Кад се све сабере, ја сам нека врста глобалног српског лекара. Што се тиче лечења, много боље резултате постижем са појединцима. За лечење нашег друштва потребан је неки чудотворац.

Аутор сте тражене књиге Све о депресији. Како човек да препозна депресију и како да се бори против тога?

- Приредио сам књиге „Све о депресији“ и „Све о наркомањии“ са жељом да на приступачан и разумљив начин приближим теме сваки заинтересованом читаоцу, било да су сами болестан или има болесног члана породице или просто жели да се обавести о тој теми. Књиге су концепиране у облику питања и одговора и мислим да су ту сва питања која би неко заинтересо-

ван поставио на ту тему. За мене и нас у издавачкој кући било је заиста пријатно изненађење када је интересовање за књигу о депресији било такво да смо ове године направили друго допуњено издање. Главна порука књиге је да је депресија болест која се врло успешно лечи антидепресивима, и да свако треба да искористи благодети савремене психијатрије, дође на преглед, и помогне себи кад је изразито депресиван.

Да Вас на кратко вратим у прошлост... Многи вас памте као једног од лидера ведрога бенда „Прва помоћ“

- Ето да се бар неко сећа... Имали смо бенд у средњој школи, екипа из разреда и дали му име „Прва помоћ“ јер смо сви учили медицински смер. Нисмо били лоши за то време, свирали смо игранке у Гимназији, Севојну, Нове године... Имали неколико концерата, чак смо правили и неке наше ствари, које су се у то време могле чути по журкама, учествовали на гитариади, снимили демо-снимке... Једну нашу песму је узео хор Ужичке гимназије и изводио на приредбама. Два пута узастопно смо победили на тадашњем „Рок излогу“ који је окупљао све групе из Ужича и околине, код Гаге Ковача у Рупи...

Прва постава „Прве помоћи“: соло гитара - Баја (др Горан Бајић), бас гитара - Боле (др Бошко Ристановић), бубњеви - Мишко Селак (др Мирослав Селаковић), певач - Шмака (Горан Шмакић, глумац), пратећи вокали - Тања и Тања и Милунка. Чекамо да видимо да ли ћемо се наћи у легендарном фељтону Гаге Ковача о Ужичким бендовима, па да знамо да ли смо и ми ушли у ужичку музичку историју...

Заједно смо издавали први и последњи ужички омладински часопис „Минут до дванаест“, са нама сте од првог броја Недеље, као уредник сатиричне стране. Новинарство у Србији данас није најчасније занимање. Шта се то десило у међувремену? Како смо, тражећи више слободе, пристали на мање?

- Мени је Ужичка недеља лично много помогла да одржим континуитет у писању, јер сам морао да спремам за нови број сваке седмице. У време када је Недеља излазила седмично, ја сам годишње писао по 60 прича и тако више од 10 година... Захваљујући таквој продукцији успео сам да од изабраних објављених прича направим до сада чак четири књиге прича. А што се тиче

новинарства, у једној мојој причи један примитивни тајкун се нервира што новине пишу о његовим сумњивим пословима па једног дана одлучује да купи све новине, и кад их је купио, каже: „Сад можеш да узмеш на киоску новине које хоћеш. То је та слобода штампе!“ - како је он и њему слични виде...

Иако слободно можемо рећи да је потпуно нестало ерски хумор, Ужичани су врло значајни у афористичарским круговима?

- Мислим да нигде нема толико „зезања“ као у нашем крају. На

Када се ни криви ни дужни нађемо у оваквој држави и овом окружењу, сваки грађанин нехотице мора да постане херој. Херој преживљавања! Не треба паничити. Касно је.

сваком кораку, у пролазу, на улици, преко телефона, обавезно падне нека „провала“, штос, фазон. То је саставни део било какве ужичке „комуникације“. И то се дешава спонтано, нема ту никакве припреме, потребе за истицањем, посебних околности. Ере су једноставно природно брзомислећи и духовити људи. Из те брзомислености духовите екипе далеко се издвојио афористичар Раде Јовановић, за кога многи мисле да је највећи српски афористичар данашњице. Прерано преминули Владан Сокић и Бели Тхе су спадали у сам врх афористике. Издвојио бих и квалитетне и духовите Аца Доганчића, Стојановића, Марону, а врло пријатно изненађење је мој колега Миодраг Мирковић, ту су и Ћосић, Илић. Уосталом, за следећу годину спремам књигу изабраних ужичких афоризама, па ћемо моћи да се срећемо са примењеним ерским хумором.

Да Вас подсетим на сигурно највећу новинарску патку у историји СФРЈ, чији сте коаутор, интервју са Џоном Селаковићем. Данашње генерације не знају ништа о томе...

- То је било рецимо 1987. год. када смо издавали омладински лист „11,59“ и када је тадашња редакција младих Ужичана - Мила Ивановић, Мире Рус, Тони и ја, направила штос тако што је објавила измишљени интервју са имагинарним Живорадом Џоном Селаковићем, професором из Америке, који хоће да дође у Србију и оснује Свеамеричку странку у тадашњој Југославији, а програм је врло једноставан:

да се Србија припоји Америци и постане њена држава. Ту смо се утркивали у маштовитости, па је на изборној скупштини у Ужичу требало да пева Тина Тарнер, Боб Дилан, да дођу зечице из Плејбоја, да се прави највећа плескавица за Гинисову књигу и сл. То је нама била симпатична шала, да привучено мало пажње и забавимо Ужичане. Међутим, сви, апсолутно сви, су поверовали! Ту вест су пренели сви тадашњи југословенски штампани и електронски медији и врхунац помаме је био кад су многи грађани из целе Југославије хтели да се учлане у нову странку! А паралелно је ишла медијска харанга да је то неки специјални рат против Југославије, ко је тај Селаковић и слично. Кад су чули да смо их све зезнули, једва смо се спасили, посебно су ризик преузели Мирослав Рујо и Тони. И на крају је морао Други дневник да објави да су се Ужичани мало шалили и да не постоји Џон Селаковић и његова странка. То је највећа ужичка зеза за коју ја знам...

Иако не постоји универзални рецепт, често се сетим оног стиха - како бити херој у ова шугава времена... Како постати херој у данашња времена? Вреди ли труда?

- Када се ни криви ни дужни нађемо у оваквој држави и овом окружењу, сваки грађанин нехотице мора да постане херој. Херој преживљавања!

У Ужичу се ових дана слави Дан града. Шта бисте поручили некадашњим суграђанима?

Не треба паничити. Касно је. Н.В.

СКАНДАЛ

Нова афера на помолу

- Политичари корумпирани медије и новинаре њарама њореских њобезника -

Ових дана је Савет за борбу против корупције, јавности покушао да презентира обиман и запањујући извештај о притисцима и контроли медија у Србији. Кажем "покушао да презентира", јер се извештај једино може наћи на сајту Пешчаника. Нико други није ни слово објавио. Ужичка недеља, као и увек, увек више цени истину, од новца, па смо решили да у наредних неколико бројева објавимо извештај, али нешто скраћен, јер је заиста обиман. Ко жели да прочита цео текст, може на сајту њњњ.песцаник.нет да прочита цео извештај.

04.10.2011.

Република Србија
ВЛАДА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
САВЕТ ЗА БОРБУ ПРОТИВ
КОРУПЦИЈЕ
19. септембар 2011. год.
Београд

ИЗВЕШТАЈ О ПРИТИСЦИМА И КОНТРОЛИ МЕДИЈА У СРБИЈИ

Савет за борбу против корупције прикупио је податке на основу којих се може закључити да се над медијима у Србији врши снажан политички притисак, због чега је над њима успостављена потпуна контрола. Више не постоји медиј из којег грађани могу да добију потпуне и објективне информације, јер под снажним притиском који стиже из политичких кругова, медији прећуткују догађаје или о њима извештавају селективно и непотпуно.

ТРИ ОСНОВНА ПРОБЛЕМА МЕДИЈА У СРБИЈИ

Јасно дефинисање проблема корупције у јавности, један је од најважнијих задатака у борби против корупције и зато без медија нема ни праве борбе против корупције. Корупција у самим медијима обесмишљава објективно информисање и онемогућава јавни надзор над друштвеним делатностима. Када је контрола над медијима од стране државних институција јача од функције контроле коју треба да имају медији, када се интереси скривених власника медија не поклапају са интересима грађана, када се интереси појединаца одвијају на штету јавног интереса, који тре-

ба да штити држава, онда долази и до релативизације проблема корупције у друштву.

Велике проблеме са којима се суочавају медији у Србији приметиле су и међународне институције. Тако је Резолуцијом Европског парламента о процесу европских интеграција Србије Б7-0021/2011-усвојеном 19. јануара ове године ШТБ, изражена забринутост због покушаја власти да контролишу рад медија и скренута пажња на концентрацију власништва и мањак транспарентности у власничкој структури медија. И учесници годишње Скупштине Европске федерације новинара, која је одржана у јуну ове године у Београду, констатовали су да већина запослених у медијима има веома мале плате и да су изложени притисцима из различитих формалних и неформалних центара моћи. „Како новинар може да буде слободан, ако не сме да пита колика му је плата? Новинари у Србији су осиромашени, понижени, ућуткани и уплашени“, једна је од оцена које су се могле чути са Скупштине Европске федерације новинара.

Савет је током анализе обимне документације уочио три главна проблема медија:

1. нетранспарентност медијског власништва;
2. економски утицај државних институција на рад медија кроз различите типове буџетских давања;
3. проблем РТС-а који уместо јавног сервиса, има улогу сервиса политичких странака и владајућих елита, што све за последицу има затвореност медија за бројне проблеме са којима је Србија суочена, па и за проблем корупције.

Савет је утврдио да међу 30 најзначајнијих анализираних медија у Србији (12 дневних новина, 7 недељника, 6 ТВ станица и 5 радио станица) чак 18 медија је са недовољно транспарентним власништвом, чији прави власници нису познати домаћој јавности. Разлог томе је, пре свега, присуство офшор компанија у власничком структури медија, што све, преваходно, има за циљ да се прави власници медија сакрију и да се тиме од јавности прикрију и интереси тих медија.

Државне институције у Србији издвајају велика буџетска средства на оглашавање и промоцију чиме се остварује лична и партијска промоција, која на годишњем нивоу, на узорку за 50 најзначајнијих институција, није мања од 15 милиона евра. Највећа финансијска средства за медије издвајали су Телеком Србије, Министарство животне средине и просторног планирања, Агенција за приватизацију, Министарство економије и регионалног развоја, Министарство здравља и Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде, па је зато готово немогуће пронаћи аналитички текст, односно истраживачки приступ новинара када извештавају о раду ових институција.

Осим поменутог износа од 15 милиона евра, медији кроз јавне конкурсе добијају, у зависности од извора, додатних 21 до 25 милиона евра. Наиме, ни о томе не постоје потпуни подаци, па према Медијској студији Министарства културе, тај износ за 2010. годину износи 25 милиона евра, док поједина документација, такође Министарства културе и Покрајинског секретаријата, показује да је реч о износу од око 21,5 милиона евра. У сваком случају, ако се то упоређи са укупним тржиштем оглашавања од око 160 милиона евра, долази се до податка да медијима од државних институција долази приближно четвртина њихових прихода.

Посебну улогу у финансирању медија и њиховом држању у економској зависности и неизвесности, имају агенције за односе са јавношћу, маркетиншке и продукцијске агенције, које су углавном у власништву страначких активиста, или са њима повезаних особа.

Посебан утицај државни органи остварују преко РТС-а који, уместо да буде јавни сервис грађана, представља сервис политичких структура и продукција, које су блиско повезане са врховима владајућих странака. Током рада на овом Извештају, посебно смо имали проблема са делом о јавном сервису, јер је руководство РТС-а месецима одбијало да достави документацију, коју је Савет за борбу против корупције тражио на основу Закона о доступности информацијама од јавног значаја. Ни до данас Савет није добио сву

тражену документацију.

Због свега наведеног, медији у Србији су изгубили своју примарну и значајну улогу у информисању грађана о стварима важним за њихов живот, као и улогу коју медији имају у подизању свести о неком проблему. Медије данас њихови власници и политичари користе искључиво као средство за креирање јавног мњења ради остваривања што повољнијег рејтинга и изборног резултата политичких партија, али и личног богаћења појединаца. Зато у већини медија нема критичког приступа према раду државних органа, па је постало немогуће да се у медијима објаве истраживачки новинарски текстови и прилози, осим у ретким случајевима када то одговара неком делу страначке, или пословне елите.

1. НЕТРАНСПАРЕНТНА ВЛАСНИЧКА СТРУКТУРА МЕДИЈА

Иако медијски закони у Србији, али и међународне препоруке и конвенције предвиђају транспарентност у погледу власника јавних гласила и говоре о потреби успостављања плурализма медија и спречавања недозвољене медијске концентрације, грађани немају пуну информацију о власницима медија у Србији. Закон о радиодифузији (члан 41.) каже да на конкурс за дозволу за емитовање програма не може учествовати домаће правно лице у коме су оснивачи страна правна лица регистрована у земљама у којима према унутрашњим прописима тих земаља није дозвољено, или није могуће утврдити порекло оснивачког капитала. Упркос таквој законској одредби, у Србији постоји већи број медија чији власници потичу управо из таквих земаља.

Даље, Закон о јавном информисању (члан 7.) каже да се ради заштите начела слободне утакмице и плурализма идеја и мишљења, забрањује сваки вид монопола у области јавног информисања. Нико не може имати монопол на оснивање, односно дистрибуцију јавног гласила, нити ико може имати монопол на објављивање идеја, информација и мишљења у јавном гласилу.

Да Србија у вези са наведеним има озбиљан проблем говори и Резолуција Европског парламента, којом су парламентарци изразили посебну забринутост због покушаја власти да контролише рад медија, као и због контроверзи око приватизације Вечерњих новости. Европски парламент је, између осталог, подсетио на изузетан значај јавних и независних

медија за демократско друштво и позвао на кораке ка осигуравању њихове независности од политичког и других утицаја. Резолуцијом је посебно скренута пажња на концентрацију власништва и мањак транспарентности у медијском сектору.

Упркос постојању ових јасних одредница, од 30 најзначајнијих медија, међу којима има 12 дневних новина, седам недељника, шест ТВ и пет радио станица са националним покривањем, Савет је уочио да је у периоду од 2008. до 2010. године било чак 18 медијацији прави власници званично нису познати. Поразно је да регистар јавних гласила Агенције за привредног регистре Србије, није нудио чак ни минимум информација о правим власницима медија, већ само информацију о томе које предузеће формално издаје неке новине, или емитује програм.

Тако се, на пример, са сајта РРА може сазнати да је сувласник ТВ Авале аустројско предузеће Грениберг инвест ГмбХ, у власништву извесног Вернер Јоханес Крауса, адвоката из Беча. Грениберг инвест је власник 48, 41% удела у ТВ Авали, односно оних удела за које се у јавности сматра да припадају власнику ТВ Пинк Жељку Митровићу, тако да ни РРА заправо не даје одговор на питање ко стварно контролише ТВ Авалу.

ОФШОР КОМПАНИЈЕ КАО ВЛАСНИЦИ МЕДИЈА

Присуство офшор компанија карактеристично је у власничким структурама медија, што преваходно има за циљ прикривање њихових правих власника. Тако ТВ Прва, РТВ Б92, Радио Индекс и Радио Родстар са националним покривањем, али и писани медији, попут Вечерњих новости и Преса, за директне власнике имају предузећа регистрована на Кипру, док ТВ Авала и недељник Стандард имају непознате власнике у Аустрији. Највећи проблем код медија који у својој власничкој структури имају офшор предузећа јесте немогућност утврђивања власника, што је противно Закону о радиодифузији који важи за електронске медије и Закону о јавном информисању.

То су компаније које најчешће служе као шкољке и немају класичну инфраструктуру у земљи из које долазе. Власник је понекад физичко лице у Србији, а понекад се власник фирме са Кипра крије у мрежи других предузећа основаних широм света. Осим тога, ако региструјете оф-шор компанију у

неком од пореских рајева, готово је немогуће да ико сазна идентитет крајњег власника, јер уместо његовог имена, можете евентуално сазнати назив адвокатске канцеларије, која ту компанију заступа. Зато је такве трагове врло тешко пратити и утврђивати који се интереси преламају преко таквих медија. Осим иза офшор компанија, прави власници често се крију и иза домаћих предузећа, иза којих углавном стоје бизнисмени или политичари.

ВЕЧЕРЊЕ НОВОСТИ

Вечерње новости су најбољи пример нетранспарентног власништва у домаћим медијима, али и незаконитог начина њиховог презумања од стране моћних бизнисмена, што су учили и посебно критиковали и европски парламентарци.

Већински пакет акција Вечерњих новости у власништву је две аустројске компаније - Tri-max investments (24,99 одсто) и Ardor holding (24,90 одсто), и једне кипарске компаније - Карамат (12,55 одсто), чији су прави власници, званично, дуго били непознати. Поједини детаљи о овој продаји доспели су у јавност прошле године, када је немачка медијска групација ВАЦ објавила део контроверзи око власништва. До тада су о правом власнику Новости годинама постојале само незваничне информације, према којима су се иза капитала ових офшор компанија, крили домаћи власници крупног капитала.

Своје власништво над Новостима, потврдио је и сам Милан Беко, гостујући у емисији „Између редова“ ТВ Б92 у новембру 2010, рекавши да никада није ни било спорно да је он власник Ардоса, Тримакса и Карамата, односно да је власник 62,4 одсто акција Вечерњих новости.

Чак и након јавног признања Милана Бека да су поменута предузећа његова, Комисији за хартије од вредности требало је седам месеци да ту чињеницу и званично утврди.

ПРЕС

Половину удела дневних новина Прес поседује предузеће регистровано на Кипру, Амбер прес лимитед из Лимасола. Непознато је ко стоји иза те фирме, па се о власнику Амбера, и данас само спекулише. С обзиром на природу текстова у овом листу, у јавности се често помињало да иза те кипарске фирме заправо стоји Мирослав Мишковић, а једно време и његова доскорашња сарадница Милка Форцан. Контрола над овим новинама приписивана је чак и Драгану Биласу, градо-

начелнику Београда, потпредседнику Демократске странке (ДС) и власнику моћних маркетиншких компанија Мултиком групе и Дајрект медије. Те сумње износиле су поједине парламентарне странке, али никад нико није успео да сазна чије медијске интересе, од оснивања, заступа група новинара, која је 2005. напустила тадашњу редакцију Курира.

Овде треба подсетити да је управо Курир највише допринео таблоидизацији медија и живота у Србији, крајњој релативизацији проблема криминала, корупције и уопште, система вредности. Одређеним политичким структурама одговарао је лист, који је на бази измишљених сензација, пласирао политичке нокауте, али се онда у једном тренутку окренуо и против

одбора Прес паблшинг групе, и Светомир Марјановић, такође један од уредника Преса и бивши новинар Курира. 22 одсто акција ових новина има извесна Биљана Краљ.

С обзиром на изостанак информација о правим власницима медија, закључци о томе често се изводе на основу уређивачког концепта одређеног медија, па је у случају Преса индикативно то како су се ове новине односиле према прошлогодишњој афери Мишковић - Форцан, када је најближа Мишковићева сарадница напустила Делта холдинг. Пре тога, лист никада није критички писао о Мишковићу, и то је био први пут да се о њему објави неки негативан став.

ВЛАДА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ - Мирко Цветковић, премијер -

Поштовани,

Савет за борбу против корупције је на основу анализе обимне документације припремио Извештај о притисцима и контроли медија у Србији који Вам достављамо у прилогу. Савет је на овом Извештају радио дуго у жељи да јавности предочи што више квалитетних података, који ће прецизно указати на суштину проблема у овој области.

Извештај о притисцима и контроли медија у Србији, Савет ће проследити и ОЕБС-у, као и свим институцијама, удружењима и асоцијацијама које се баве медијима и замолити их да се о томе отвори расправа, јер без одговора на питање ко и на који начин контролише медије, не може бити ни квалитативних демократских помака у Србији, што подразумева и ефикасну борбу против корупције.

С обзиром да је реч о теми која је од суштинског значаја за борбу против корупције, предлагемо састанак чланова Владе са Саветом за борбу против корупције, на коме би се размотрили проблеми који су наведени у овом Извештају.

Термин састанка бисмо одредили у складу са Вашим обавезама.

С поштовањем,
ПРЕДСЕДНИК, Верица Бараћ
29. август 2011

оних који су га политички подржавали. Све то навело је политичке инспираторе Курира да 2009. године драстично измене Закон о јавном информисању, како би зауставили лист који су сами осмислили, а потом и до хапшења власника Курира, Радисава Родића, који је због тога, скоро две године провео у притвору. Подсетимо да је Виши суд у Београду, 27. јула ове године донео пресуду којом је Родића осудио на две године затвора, али га је одмах и пустио на слободу, јер је то време већ провео у притвору.

По шест одсто акција Преса данас имају некадашњи уредници и новинари Курира - Боко Кесић, садашњи главни уредник свих издања Преса, Драган Вучићевић, бивши главни уредник Преса и актуелни председник управног

ТВ ПРВА И Б92

Иако ни Прва ни Б92 нису најгледаније телевизије, њихов утицај на јавно мњење Србије је огроман, што посебно важи за Б92 и њен информативни програм, док је Прва све гледанија због забавног програма.

ТВ Прва, некадашња Фокс телевизија, у апсолутном је власништву страног капитала, односно две кипарске офшор компаније. Оснивач ТВ Прве, предузеће Фокс телевизија, налази се у поседу кипарске фирме Њарранер лимитед (49 одсто акција) и београдске Нова бродкастинг (51 одсто акција). Ово друго, домаће предузеће је у власништву је још једне офшор компаније са Кипра - Antena stream T.V. limited.

Наставак у
следећем броју

ЛОВАЧКЕ ЛЕГЕНДЕ - ДЕСПОТ ВРАЧАРИЋ

На врлетим стазама

- *Страси већине ловаца је да изађе у природу, виде дивљач, па и разумно и одговорно пуцају* -

Време не стоји, само ми понекад застанемо", каже тихо и сетно, ослањајући се на штап. На столу "Мала енциклопедија" и историјски роман "Милан Обреновић" Душана Баранина. Још један штап поред шпорета. Унутра топло. Његова кућа, у Видовданској улици, изнад велике кривине према Јелови гори, жуто обојена, са погледом на центар града и Забучје.

"Кичма!... Отказује и остало, само још глава ради", додаје, осмехујући се. Зазвони телефон, за који каже да је уведен далеке 1957. године, са дрвене бандере, први и дуго једини у том крају. У околини кућа готово да није било. Празан простор прекривен воћњацима и ливацима, на којима су се играла градска деца, керови и понеко јагње. Сада, такорећи, зграда на згради стоји.

"Ево, ово је ондашњи апарат који још ради". Диге слушалицу. Зове га зет, изненађен што му пчеле производе неки чудан мед. "Без бриге, и то ћемо да решимо". А онда износи теглу са медом тамне боје, сличне катрану, или ономе што га домаћице праве од младе борове шишарке, или још тамнији.

Примећује снебивање. "Узми слободно. Медљика је то, пчелињи производ од медне росе са храстовог лишћа. Догађа се то, као ово сада, у време кад су температурне разлике оштре. Због тога ме звао зет кад је приметио да му је мед управо такве боје".

Ослањајући се на штап, прича да овакав мед има 13 корисних елемената више од обичног, који иначе има око 80 таквих елемената. Значи, 13 плус. Па додаје, како је објаснио и зету, да се тим медом не смеју прихрањивати пчеле, због тежег варења. И могле би да угину, јер оне никад не остављају измет у кошници, а не могу да га се отаросе.

Деспот Врачарић, је један од најпознатијих ужичких пчелара, са бројним пчеларским одликовањима, низом признања и диплома, вишегодишњи члан Председништва Савеза пчелара Србије, за кога у пчеларству готово да нема тајне, како кажу и његове колеге. Пчеларством се почео бавити далеке 1938. године, учећи од

оца Зарије, честитог Кременаца. Највише је држао 40 кошница и цедио и по тону и по меда.

- А први знак да је мед природан је почетак кристализације. Код нас они који не знају, мисле да тај није природан, прави, па је почео да се квари. А по закону у нордијским змељама, течни мед није дозвољено износити на тржиште.

Као пчеларски функционер упознао се са многим домаћим и иностраним стручњацима за пчеларство. Један Чех говорио је да прополис има 53 за здравље важна елемената, а он ваљда знао и 153, па је чак тврдио да их има 253. Један доктор из Бугарске му је причао да је, просечно, од својих 100 пацијента, прополисом излечио 93 потпуно, 2-3 имају побољшање, а само 1 или 2 остану без напретка.

Супруга му је болесна, мора око ње да се стара, јер је највећи део дана и ноћи у постељи. Имају сина магистра металургије у Београду и ћерку професорку у Ужицу. Пчеле је распродао. Ретко излази, мада би сваку угодност дао за изазов хода по шумама, стенама и литицама, на чистом небеском азуру. Време проводи обављајући домаће послове и читајући књиге. Има их

пуно, и може да бира. Али кад неку започне, иде до краја, па се некад и враћа на делове који су му посебно интересантни. Од новина прати "Политику", која је такође била на столу, и часописе из области лова и пчеларства, за које и даље редовно пише.

Деспот је био и познати ужички ловац. Од учлањења у то друштво 1947. године био је секретар Среског ловачког друштва Ужице, секретар Ловачког савеза Ужице, председник Ловачког друштва у Крмнима и члан групе за истраживање у ловству Србије, све у више мандата. О ловачким доживљајима објавио је књигу "На врлетним стазама" која је брзо распродата и доживела друго издање. Тих, књижевно обрађених слика природе и описа људи и доживљаја не би се постидео

ИЗЕНАДНИ СУСРЕТ

- Наједном преко пропланка, подаље од мене, у једном забаченом честару промаче нека крупна контура, идући ка мени. Учини ми се да је повеће магаре. Када се појави иза групе четинара, видех да је - медвед. Брзо размислих и закључих да су три метка, колико сам имао у цепу, ипак мало за овај сусрет. Медвед, гегајући, иде право према мени, заклањајући се повремено за ниске четинаре. Дели нас мање од сто метара, одлучих се и подигох пушку. Пуцањ пролими тишину планине, звер посрте. Урлик се настави на још неугасли одјек пуцња. Видим, медвед се преврће на малој чистини. Истовремено, чујем топот попут коњског! Не видим шта се још догађа у шумарку иза погођеног медведа. Одједном, право према мени на пропланак у трку изрони фигура великог медведа! За њим још један, па за овим још два, нешто мања! Био сам без капе, вероватно ми је спала јер ми је коса стајала усправно. Инстинктивно напуних цев. Још само два метка. У глави као да ми неки механизам оброја дуге секунде. Недовољно метака за овакав сусрет. Изненађен и уплашен, продорним гласом узвикнух: "У-а-а!" И, ваљда изненађени мојим урликом, медвеђа колона скрете удесно на одстојању од двадесетак метара поред мене и несташе у младој смрчевој шуми.

А онда, са места где је погођен, према мени батрга звер крвавих груди. Било ми је страшно. На моју срећу, кретао се трагом већ одмаклог друштва. Кад је био бочно од мене, подигох пушку. Пуцањ ме охрабри, а медвед посрну, болно јекну и остаде непомичан у шуми четинара. Све се утиша. Низ врели подбрадак сливале су ми се крупне капи зноја...

ни славни руски романистац Иван Тургенев, аутор "Ловчевих записа".

МЛАДОСТ У КРЕМНИМА

Деспот је рођен 1926. године у Крмнима. Отац Зарија и мајка Зора старијег сина дадоше у војну школу, па млади, Деспот остаде код стоке. Кад је једном отишао да купи шећера, није купио у првом дућану, него је питао за цене у сва три, колико их је било у Крмнима, и узео онде где је био најевтинији. Продавцу, коме је рекао да му је шећер скуп, свидело се то, па је Зарији препоручио да га даде у трговце. Тако је, до избијања Другог светског рата, био у Бајиной Башти, на занату, учећи истовремено трговачку школу. Потом се вратио кући и радио као помоћни радник у руднику магнетита у Крмнима. Кад је руда пресахла, отац га даде у пружне раднике. Сећа се да је зарада износила по 14 килограма кукуруза и још мало пара.

- Једнога дана нас тројица Крманаца одемо у Ужице. Кад смо били где је тада аутобуска станица, заустави нас љотићевска патрола. Нису нам уважили "асувајсе" у којима је стајало да смо пружни радници, него на лицу места мобилисали и спровели на железничку станицу. Одатле смо после два дана кренули возом ка Краљеву, јер су се на Јастрепцу појавили партизани. Кад смо били у Адранима, наша композиција застане, због укрштања. Војска, ко војска, увек жедна. Ја, са два другара из Крмана, сиђем са претрпанним рукама чутурицама за воду на пумпу поред станице. Без стражара, јер смо стекли поверење дајући им за цигаре од новаца које је мој отац послао да имамо кад смо кренули из Ужице.

Месечина, као дан, сећа се. Липа у цвету, мирише. Под једном седи неки старац и нешто грди, ваљда војску. Усуди се да га пита куда може да се бежи. "Кроз кукуруз, сине!" Чим је наишао теретни воз из супротног правца, њих тројица ускоче у задњи вагон. Парчетом жице вежу браву изнутра и затворе се. Стигну у Ужице. Зора. Машиновођа Јово Радаковић, кога су познавали, прегледа осовине вагона. Довикну му из вагона: "Јово, улагани код Црвеног вира!" То је у Крмнима, у близини Деспотове куће.

Плашећи се дојава власти да је бегунац, оде са овцама на Тару. Али ни ту се није осећао сугруним јер је навелико почела мобилизација - партизанске јединице су се већ пребацивале преко Лима. Немци држе пложај у Шљивици и патролирају надинама Златибора. Отац га поново

враћа на пругу, као пружног радника. Он на леђа кућицу шаше, па где је некоме на виду, њоме се заклања, и тако, мало-помало, стигне до партизана. Бошко Видаковић, првоборац, син познатог ужичког свештеника, први пут после четири године, јавља се оцу да је жив, писмом и шаље Деспота да му га однесе у Ужице. Затим одлазе у Босну. Стално по терену, стално покрети, спавање на патосу, на земљи, под ведрим небом. Досадило. Тражи да га демобилишу. Храбар, честит, поштен, одговоран - нуде активирање и напредовање у војној служби. Не. Враћа се кући, после 50 месеци службе.

И, опет, на железницу. каже тоном у коме се осећа кајање, да сада сматра да је то била грешка, јер је имало много других, бољих, повољнијих прилика за живот и рад. Прошао је све, од маневристичке и скретничарске, до саобраћајног отпремника, референта за друштвену исхрану и референта заштите на раду, са стечене три високе квалификације, да би сада водио живот са 25.000 динара пензије, у коју је отишао 1979. године.

А и на железници је пропустио многе повољне прилике, за себе и породицу. Могао је лако да се угнезди у друштвени стан, јер је руководио друштвеним стандардом. Али увек га је одвраћао неки унутарњи глас: "Шта ће људи рећи, па сви ће, макар помислити, лако је Деспоту, кад је на таквом месту". У таквом стању, купио је овде плац и направио кућу коју је бивши власник започео 1939. године.

ДЕСПОТ КАО ЛОВАЦ

Као железничар, доста се напутовао, али и као ловац, до Татра у Пољској и до границе Турске са Ираном. И многе људе упознао, А и многе обучио. Лов је прихватио можда и да би нејач од звериња заштитио. Кад је имао 9 година, отац му је нехотице стао на ногу док је нишанио у вука који је черечио Деспотово мезимче, јагњешце, које је он "приватио" и коме је кићанку сплео у разним бојама, од вунице, да носи око врата због урока. Ћутао је, иако га је стопало страшно болело. У животу ни кокошку није заклао, али од тих дана заволео је и ловство.

- Страст већине ловаца је да изађу у природу, виде дивљач, па и разумно и одговорно пуцају. То је, може се рећи, разумна страст у којој ловац има меру и осмишљено употребљава оружје, водећи рачуна о томе да природа и дивљач и другима припадају и да имају право да живе. На жалост, има и таквих који своју страст, "љубав" према лову, брзоплетом и несми-

шљеном употребом оружја, што се каже, пуцају на све што се у природи креће. Жртва брзоплетости најчешће је дивљач која не припада категорији за одстрел. Нису ретки случајеви да такви ловци пуцају на шушањ, па зато често страдају домаће животиње, а некад, на жалост, и ловци, чобани или друга лица у ловишту - говори о човеку и лову.

Од најавжнијих наших ловних животиња су дивља свиња, јелен, дивокози, вук, лисица, тетреби, медведи, срна, зец, препелица, јаребица, дивље патке, гуске и остале мочварице. Али највећи изазов су му медведи. Одстрелио је, вели, више него неки ловци зечева.

- О медведи, као нашој најкрупнијој дивљачи, његовом начину живота, особинама и исхрани, доста је писано. Могло би се рећи да скоро и нема непознатих особености у његовом начину живота. Бавећи се ловом, одстрелио сам их доста. Сваки пут ловачка радозналост ме је наводила да подробно прегледам сваки детаљ на њима - садржај једњака, нијансе у боји длаке, зубе и друго. Привукла ми је пажњу појава да је скоро половина њих имала поломљен један или оба очњака. Нико ми није са сигурношћу могао дати одговор, како и зашто.

Ова загонка постала му је јасна пре извесног времена када му се власник једног воћњака у околини Мокре Горе пожали да му медведи поломише сва стабла берући крушке.

- Одем такма. Већ око 20 часова медвед тихо, без иједног шушња изрони из шуме. Дошаши до једног стабла, погледа уз њега и брзим покретима зачас се нађе међу високим и јаким ступовима старе крушке. У средини крошње ступови су већ били обрани приликом ранијих по-

сета медведа. Онда је покушао предњом шапом да привуче ступ на чијим је спољним гранама било још доста плодова. Ово му због дебљине ступа није успело, а ни дрмусање целог стабла није дало резултат. Медвед се усправио уз суседни ступ и почео да гризе онај на којем је видео плодове, трудећи се да га са свих страна ослаби и онда сломи. Никако му се није одустајало од уживања у мирисним плодовима. Тада ми је постало јасно зашто медведи остају без очњака...

Његов ловачки кутак у кући кресе примерци разних животиња и птица. О многим пише у књизи илустрованој фотографијама и са привлачним насловима, као што су: Црна грдосија, Златарски громови, Медвеђа свадба, Драма у кањону, Кобна грешка, Јарчева пећина, Упомоћ, поједе крмак председника, Кад инсан нагази на шејтана... За дивне репортаже у часописима и новинама на конкурсима добијао је награде: 2000. године - прва награда, 1992 - друга награда, 1989. године - трећа награда...

Пише и даље. У посебној кутији држи чауре и патроне од одстрелених дивљачи. У свакој унутра савијутак хартије на којој је уписао врсту дивљачи, место одстрела, дан, час. И кад то узме и чита, тог часа се свега сети, пред очима му је све као на филмском

екрану и у стању је тог тренутка да исприча или напише истиниту причу са свим детаљима тог ловачког доживљаја.

У посебној кутији држи ретке примерке метака, као некаква врста "оружне антике". Има први учурени метак из крагујевачке тополинице, има метак из Тулског оружног завода у Русији из времена рата са Наполеоном, старе италијанске, немачке, француске, холандске метке из времена пре првог светског рата, разних калибара, турски метак који је нашао на стази на Стоцу код Мокре Горе куда је пролазила граница између Србије и Босне - преко 50 ретких примерака. А показао је и турски јатаган, инкрустиран, са позлатом из 1750. године, који му је остао од предака. Нешто од онога што је прикупио је разнето и није враћено, а остало је завештао унуцима за успомену на деду Деспота, који није био деспот по понашању, него човек од рода, рада, рада и угледа.

У бављењу ловом има нечега од бајке, од времена кад је човек знао језик природе и животиња и кад је с њима сачињавао недељиву заједницу, чему сада тежи и светски Еколошки покрет. Наш саговорник се бавио ловом и због подмлађивања, обнављања и очувања природе, и тако сачувао оно најплеменитије од истинског племства лова, не само због жеље за шире дружење са људима и рекреацију, него и туристичке и привредне потребе.

Деспот је и велики познавалац јестивих гљива с којима се такође сусретао при проласцима шумама, горама, кланцима и литама, али и лековитог биља, од којих су неке врсте расле само на великим висинама и по најмрачнијим дубодоллинама, доступне само њима, ловцима, и планинарима.

А било је и шалових згода о којима је такође писао у "Стазама". Једном је на левој страни Дрине, по дубоком снегу, учествовао у лову на дивље свиње. Упозорио је чланове тамошњег ловачког друштва да се у таквим приликама животиња не чека на пртини, него по страни. А нашао се баш њихов председник да је чека на пртини. Кад је видео да иде према њему, он је опалио, али јој поломио само предњу ногу. Она, у тој дивљој трици, улети му право међу ноге и повреди га. И ко зна шта би с њим било да га није пас-гонич одбранио, па је продужила да бежи. А председников колега који је био у близини, видећи то, стао да запомаже: Упомоћ, људи, појде крмак председника!"

M.J.

МИШКО И ГОРДАНА

А једног мартовског дана 1964. године имао је блиски сусрет са медведицом у пећини, на врлетној литасти, који га умало није стао живота. Успео је да је погоди, из готово немогућег положаја, гађајући карабином "из кука", држећи се левом руком за младо стабло четинара, а десном ногом ослањајући на дланове једног ловца, да не би слетео у провалију, при чему га је она, падајући, ударила у десно раме и умало "повукла" за собом.

Кад је ушао у њену јазбину, са једним пратиоцем, који се усудио да пође с њим, јер је био "добро потегао", па се ту истог тренутка отрезнио. На дебелом меком слоју, вековима таложеном лишћа, нашао је три младунца, не већа од одраслог зеца. Понели су их, али је његовом колеги, коме су се тресле руке, испало једно и откотргало низ литасти. Деспот је изнео два и одонео кући у Ужице. Дао им је имена Мишко и Гордана. Одрастали су, уз честе посете радознале деце из комшилука, па и читаве ђачке "екскурзије". Имао је понуду да их пошаље у Словенију и за њих добије тада чењени ауто волксвагенову "бубу", а најупорнији су били Цигани. Дао их је Зоолошком врту у Нишу за ондашњих 50.000 динара. Ишао је једном да их види. А онда су пребачени у Битољ, у тамошњи зоолошки врт.

ПИШЕ: КОВАЧЕВИЋ ПРЕДРАГ

У хипи времену

- Хипи покрећу у почетаку је био везан за градове као што је Сан Франциско, али, се муњевише раширио по целим САД, убрзо по читавом свету. Немогуће је одредити тачан тренутак његовог настанка, јер би се могло рећи да се у Америци појавила маса људи који су били спреми да покушају да промене кретање ствари у својој земљи и у свету -

Многе звезде фестивала "Љубави, музике и мира" Хендрикс, Џенис Џоплин, Кет Мун, Боб Хит, Феликс Папаралдина, Алвин Ли, Џо Кокер, Карлос Сантана, Џоан Без, Крозби Стил су исписали странице историје популарне музике. По програму све рок звезде су биле исто представљене. Инцидената није било ако се изузме да је једно умрло због превелике количине дроге, једно од опекотина, једнога је згазио трактор. За време фестивала је рођено двоје деце, није било никаквих сукоба и туча осим што су се побили Пит Таусенд, гитаристе групе Ху и хипи лидер Abbey Hoffman. Пошто су дошле хиљаде више него што су организатори предвидели, прогласили су фестивал бесплатним као свечаност "мира и музике коју није прекинула ни ни огромна киша која је пала другог дана. Све је забележено на документарном филму "Вудсток" који је урадио Мишел Вадлеихов, и који је представљен следеће године. Врхунска монтажа којој је значајно допринела техника поде-

као посматрач, али када је киша онемогућила наступ електричара изашао на позорницу са својом акустичном гитаром и ушао у историју филма. На филму се нису појавили Џеферсон Арплејн, Бенд, Џони Винтер, Блад Свит & Терс, Криденси, Џенис Џоплин, Мелани, Рави Шанкар итд, сниматељска екипа је очито била уморна, неки од њих су наступали рано ујутро. Ипак неки од њих су се нашли на два Вудсток албума (укупно пет плоча), Џони Мичел је чак написала и песму о фестивалу иако тамо није била. Њена компози-

ција Woodstock - Вудсток нашла се на албуму Deja Vu - Дежаву групе CSN&Y. Тада је се није знало да фестивал умало није био отказан да компанија Ворнер Брос која је била дистрибутер филма није уложила додатна средства за организацију и припреме. Термин "Вудсток народ" је касније коришћен када се описивало раздобље хипија. Ако би данас оцењивали Вудсток не би могли да кажемо да је то била нека новина у историји популарне музике, могло би се рећи да је то био последњи поздрав изгледале субкултуре, коју ће наредних месеци дотући савични догађаји у Алтамонту, нереди на острву Вајт, суђење хипицима у Чикагу, као и сатанистичка Менсонова убиства која ће највише

бити запамћена по убиству Шерон Тејт жени прослављеног режисера али и педофила Романа Поланског. Фотографије: Џо Кокер; Џенис Џоплин; Карлос Сантана; На Вудстоку, поглед с бине; Тен Јарс Афтер; Криденси (Колекција Атеље5)

Шта је за Мајкла Ланга представљао Вудсток?: - "Може изгледати смешно, али то је био остварење мог двоструког сна. Такав подухват раније нико није извео. Друго, то је први велики посао који су у року смислили и урадили млади људи. Озбиљно смо се упустили у посао десет месеци пре догађаја. Паре смо обезбедили током пролећа, а списак извођача употпунили током јула, пет недеља пре фестивала. Веровали смо да се може скупити 100.000 људи. То је значило промет око милион долара. Рачунали смо на неки проценат од филма и плоче коју смо паралелно уговарали. Како се догађај приближавао, сустижали су нас непредвиђени технички и финансијски проблеми тако да смо пред почетак фестивала погубили све рачунице. Цена улазница у предпродаји била седам долара по дану или 18 долара за сва три дана. Карта на улазу је требало да буде скупља за долар. Те улазнице никад нису пуштене у продају јер смо одлучили да фестивал буде бесплатан. Иначе у претпродаји је продато 200.000 улазница. Нисам желео да мењам свет, већ да целом свету укажем колико је једна друга култура са својом музиком

и оним што је окруживала значајна у животу моје генерације. Из алтернативе смо ушли на главна врата званичне културе. Моје амбиције су биле задовољне погледом на колоне које се пењу ка Кеткилсу. Данас четрнаест година после када помислим на Вудсток сетим се понедељка, 18 августа 1969. године. Почело је разилажење. Остало је да Хендрикс одсвира свој програм. Изашао је у пола девет ујутру. Завршио је два сата касније, америчком химном. Звук се разлегао Максовом фразом, док је ваздух био пун дима и умора. Драма је била окончана. Оно што смо хтели десило се. Три дана смо били далеко од Вијетнама и свих брига. Сео сам иза Џимијевих леђа и посматрао како необичан сан постаје још необичнија јавља. Уморан и срећан ту сам заспао."

Између ова два фестивала, упркос бројним сличностима је и једна велика разлика: док је Монтереј био природни врхунац хипи ходочашћа на улицама Сан Франциска, Вудсток је био дуго планиран амбициозно замишљен меркетиншки пројект. Уједно означио је и крај такве врсте окупљања и снага хипи покрета после тога полако почиње да опада. Чинило се да је фестивал у Вудстоку донео неку врсту победе хипи идеја, да ће се свет променити. Није било тако, некадашњи борци за мир, борци за једнакост, скромност, живот у комунама, утопили су се у свакодневницу која је ишла другим правцем. Историјска

љеног екрана тада заиста нешто ново у рок документарном филму, донео је финасни успех у целом свету. Неколико група и солиста је постало славно баш због филма: Сантана, Тен Јарс Афтер, Ша на на. Једино код Сантане се то касније показало као отежавајућа околност. Забележено је да је Џон Себастијан у Вудсток дошао

мисија “деце цвећа” завршавала се остављајући заиста дубок траг у животу генерација. Остварен је снажан утицај на начин размишљања и понашања, модне стилове, музику и све друге уметности везане за поп културу. О томе где је водио пут “народа Вудстока” могу да посведоче њихова деца, данашња генерација младих људи.

Изворна начела покрета углавном нису изневерена, сама идеја је посустала пред глобалном модом, конформизмом, односно наметањем материјалних вредности као најважнијих, што је била последица новонастале потрошачке грознице која је убрзо прерасла у својеврсну “потрошачку цивилизацију” чији смо сведоци. Пред свим тим околностима спавање под ведрим небом, путовање с целокупном имовином у ранцу и певање љубави, деловало је најблаже речено чудно и наивно. Припадност хипи покрету и даље је значило одређени начин живота, али људи као да више нису били спремни за то. Уосталом и њихови јунаци, рок музичари, схватили су да је време да се крене даље, па су, за почетак постали веома, веома богати...

После Вудсток фестивала 1969. на коме је било око пола милиона људи и који је представљао врхунац, долази до замора и до гашења хипи покрета. Многи људи су уморни од таквог начина живота, неки се враћају породицама, неки постају успешни политички активисти и прелазе у мејнстрим, док други постају терористи и одлазе у андерграунд (фракција црвене армије). Многи се прикључују верским сектама а има и оних који постају огрезли у дрогу и криминал. Хипи покрет почетком 1970-их убрзо напушта велике градове да би се раширио у унутрашњости. Поједине сеоске хипи комуне у САД и Европи постоје и дан-данас.

Многи теоретичари се слажу да је битан узрок брзе пропасти хипи покрета одсуство алтернативних економских модела који би покрету обезбедили самоодрживост и независност. Крајем 20. века појавио се тренд “сајбер хипика” који су пригрлили неке аспекте психоделичне кон-

тракултуре шездесетих. У електронској музици су се појавили нови правци, гоа тренс и психоделични тренс, који су постали саставни део нео-хипи покрета. Једно од племенских хипи окупљања, под називом “Дугина породица” (ен. The Rainbow Family), траје у континуитету од 1972. године.

Они се сваке године окупљају у другој земљи да би се молили за мир у свету и живели у хармонији са природом. На Дугиним окупљањима се ништа не продаје нити купује, већ се све дели. Пре ручка се, по правилу, формира круг, приликом чега се сви држе за руке и изговарају ом. Покрет дуге је углавном инспирисан филозофијом новог доба. Медитација исто-

ка је овде супротстављена рационалној филозофији запада. Путовања у Индију, Непал и Тибет су постала незаобилазан пут духовног просветљења. Духовна интересовања хипика често су укључивала зен будизам, шаманизам и хришћански мистицизам. Хипици су, попут Индијанаца, поред имена под којима су рођени, имали обичај давања новог имена које је именovalo оно што они стварно јесу или желе да постану. Грађанску породицу замењују

племеном. Фотографије: Окупљање “Дугине породице” у Босни 2007. године; Певач Скот Мекензи (Дођите у Сан Франциско). (Колекција Атеље5)

С песмом Скот Мекезија “Сан Франциско”, гостовањем мјузикла Коса Атељеа 212 нешто касније у ужичком Позоришту, у Ужицу се појављују хипици. Године 1968. уз Вихоре и Плаве сузе, свирају и Вис Шкорпије. Наступају у ужем кругу ужичких хипи следбеника, првенствено из личног задовољства и стварања сопствених песама. У Шкорпијама наступају: Драган Перовић Реј вокал и гитара, који компонује, Митар Туцовић-Бели Тхе гитара, Карадаревић Божо тада зв. Грунф, вокални солиста, Ненад Црногорац – Нешо Чупо, ритам гитара и Милан Главинић Шпик вокал и бубњеви. Група вежба у подруму зграде где станује Карадаревић у данашњој Крцуновој улици. Због дуге косе и специфичног одевања за то време сукобљавају се са “неразумевањем” родитеља, многи “беже” од куће и ту се ствара нешто слично, хипи комуни. За време свог постојања до почетка 1970. Шкорпије успевају да остваре популарност у Ужицу с Рејовим песама: “Луси”, “Малена”, “Нада”. Он је у то време једини ужички поп композитор. Фотографија: “Вис Шкорпије” - с лева Реј, Митар Бели, Нешо Чупо, Божо Карадаревић тада зв. “Грунф”, на “Рајским”; Бели Тхе и Реј изводе пародију на Старом граду, српски сељаци као хипици а гитаре као ашови; Хипи друштво на Златибору с лева: Пеђа Гаврић, Тхе, Леш, Зевс, Раде Телевизор; Хипи друштво: с ужичким гимназијалкама на Златибору, с лева Маче (седи) Миди у врху (стоји) сасвим десно Раде Телевизор. Сасвим десно (седи, зинуо Леш), напред подлакћен Предраг Гаврић. Девојке нека се саме препознају. (Колекција Атеље5)

Луде Ципеле - су покушај уж-

ичких хипи музичара да свирају игранке, настали су од Шкорпије, трио, који се први пут појавио пред публиком за дочек нове 1969. године у малој сали Учитељске школе. У Лудим ципелама наступају: Драган Перовић Реј соло гитара, Митар Туцовић-Бели Тхе, ритам гитара дванестица, бас гитара; Милан Главинић Шпик на бубњевима. Свирају песме Битлса из хипи периода, Криденсе, баладе Дип Парпла неколико поменутих Рејових песама. Нову прву ужички протесну песму “Кад би ствари сатајале као што нису”:

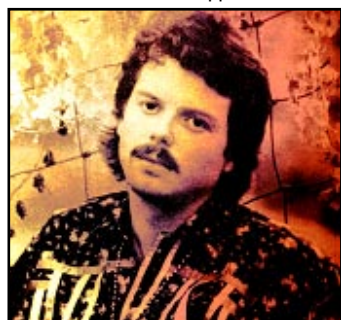
Кад би ствари
стајале као што нису

Кад би уместо бомби
правили бебе

Био би мир као некад,
у старо камено доба...

Наставиће се

ПИШЕ: ПРЕДРАГ КОВАЧЕВИЋ atelje5@sbb.rs

Тамо - амо?

- Е-мејл од пријатеља из Канаде -

Како је тамо? Уби ме носталгија, толико сам година у Канади и ништа се није смањила жеља да се вратим кући. Шта сам овде имао за 15 година? Много снега, толико зиме -50 степени, оних златиборских највише -20, које памтим, овде би били као пролеће. Смрзнеш се као п...а. Па то јаворово дрво, ракуни у дворишту, веверице ко мачке, са злим погледима као да ће да уједу... Обиље кредита и кредитних картица, лактање са староседеоцима и амбициозним Пакистанцима и Индијцима око бољег положаја у фирми. Неуспешна борба са акцентом који ме непогрешиво сврстава у "Руса". Добра кућа, добар аутомобил, много хокеја на телевизији, који иначе никада нисам волео... Затим, хронични недостатак духовитости, сексипила и шарма на општем државном нивоу, чекање на свети период викенда, ритуал недељне куповине. Сигурност најбољег здравственог осигурања на свету. Одлазак на море у сред јануара. Пресуду судбине да се дружим са "ликовима" које у Ужицу не бих ни погледао, чији је највећи културни домет Лепа Лукић и Бора Дрљача, јер су они "наши". Одлазак код тих истих "наших" у породичне посете као врхунац социјализације, мир, сигурност срећеног живота, могућност планирања на дуге стазе.

Шта видим сад овде у улици где живим? Јаворе који бацају нежну сенку на улицу, услушкујем тишину која штити ушушкане куће у предграђу резервисане за успешне припаднике средње канадске класе. Видим савршено уређене травњаке, то нема никакве везе са дивљом природом која прекрива већину Канаде. Угланцане аутомобиле који стоје у скоро индетичним двориштима. Прозори на сличним кућама који сликовито говоре ко иза њих живи, људи који редовно плаћају своје рачуне, улажу новац у сигурносне фондове, имају детаљан финансијски пан за наредну деценију и дубоко презиру све који су другачији. Могућност тог планирања на дуге стазе а, ако се нешто изјави, стрес, из кога се тешко враћају уз помоћ психијатра у колотечину. Канада, земља по подацима УН увек, у самом врху држава које су најбоље на свету:

Много пилећих крилаца на жару, забрана пушења на сваком нормалном месту где је најслађе запалити, солидан рачун у банци и досада. Досада која прекрива Канаду је као дебели снежни прекривач с том разликом што се снег понеки пут и отопи... Шта ме чека? Безбрижна старост на Флориди са осталим припадницима генерације која је ту дошла да умре... Чему могу да се надам у Србији?

**Борко
Торонто, Канада**

Одговор:

Заиста хоћеш да се вратиш амо, сада, када седиш на зеленој грани, сада кад можеш да направиш каријеру, ти би да се вратиш у ову лудницу... Увек сам те волео због тога што си увек био посебан лудак – авантуриста. Овде те чека безакоње, царство корупције и криминала. Можеш да се надаш, баш ничему. Јад, беда, депресија. Нема посла, нема пара а, има свега и свачега да купиш као и у Канади и више. Све црно, да црње не може бити, ипак није као у Африци. Политичари и тајкуни основно владају, народ грца у дуговима, држава га дере ко Муса јарца, одлазак на пијаци је постао луксуз, саобраћајне гужве су у Ужицу постале несносне. Зими се дише на шкрге, а људи нервозни као пашчад хоће да уједу. Бензин је најскупљи у Европи, безање и песимизам се осећају у ваздуху... Овде у мају миришу липе, улицама шетају најлепше девојке на свету (скоро голе). Сексипил, духовитост и шарм се подразумевају. Кад други пут уђеш у продавницу, продавачице почну да те ослављавају са "комшија". У јесен на улицама осетиш мирис печеног кестења. Можеш да се сит пре-

пиреш, шалиш, трачариш с првим комшијом или пријатељима уз турску кафу и домаћу дукатасту, не баш пунолетну ракију. Уз цигарчине какве год желиш или да моташ херцеговачки дуван боје и мириса сунца. Нико ништа, можеш да се давиш у његовом плаваком мирисном диму колико ти душа иште или здравље дозвољава. Није да не постоји закон, постоји, али овде само зарезујемо законе који смо сами себи наметнули без ЕУ. Овде је све друго само није досадно а и не може бити кад се из дана у дан бориш да преживиш. Можеш се овде дружити с ким хоћеш и са нашим урбаним и са њиховим рурлним пре "приградским" менталитетом. Можеш да плујеш по коме хоћеш и ништа, али и да лако добијеш батине ни крив ни дужан... Пријатељу овде никад није било горе, да се вратиш сад у овом тренутку у Србију? Да ли разумеш, нема посла, нема пара, нема наде, нема ничег. Додуше ако имаш неких пара које си већ зарадио онда овде није лоше, само мораш да отвориш четворе очи да те неко не префолира или да ти их отме. Додуше овде се чује језик који најбоље разумеш, онај некад "наш језик" сада подељен по нацијама и назови нацијама, и са својима си овде и на своме. Можеш да одеш на гобље, да посетиш претке да запалиш свећу и да им се до миле воље изјадаш. Па ти баш у том јадању преци "пошаљу", неку паметну мисао. Зато ти овде не треба психијатар. Сем тога овде је већина луда као и ти, па се та лудост потиरे и не смета, сем кад неко претера. Али, све је отишло у п.м. и лакше је било деведесетих кад си отишао у очајању због разрушеног ти дотадашњег света где је "у тунелу, у сред мрака, сија зве-

да петокрака". Сад ништа не сија, кунем ти се, тада смо бар тражили да нађемо неку светлост на крају тунела, сад смо се опростили од сваке будућности само преживљавамо. Мрак, човече, мрак. То би било као да си из Барцелоне прешао у ужичку ФК Слободу Поинт Севојно (ваљда се неће више удружувати фудбалски клубови јер ускоро нећемо моћи да им попамтимо имена). Да се вратиш у земљу? Ако ниси луд, онда си заиста оргиналан.

**П. Ковачевић
Ужице, Србија**

Нов и-мејл:

Можеш ти тамо мислити да сам луд, али мени "амо" прија то лудило. Ваљда зато што је тако моје и тако интимно повезано са мном. Покушао сам да побегнем од њега, али ми се није дало. Стварно сам пробао, није да нисам. Пробао сам да будем грађанин света, космополита што би рекао ти начитани... И шта? Требало ми је толико година да схватим да моји златиборски гени једноставно не трпе благодети неолибералног капитализма, политичке коректности и осталих ствари које су данас тако на цени. Требало је да схватим да ћу се најбоље осећати док ослушкујем какофонију свог језика око себе, да предем од уживања као онај твој мачор Кларенс, кад у смирају дана седнем у неку склепану кафаницу. Као онај "Вагон" у Ужицу, близу Драгове и Зрњове воденице, где смо оно задњи пут били, скоро плуцкали у Ђетињу, у једном од мојих ретких долазака кући. Да ту лењо гледам у реку, пијуцкам турску кафу, запандрчим цигарчину и сећам се живота у чудној земљи званој "дијаспора". Шта ме тамо чека? Ах, да умало да заборавим. Чека ме неколико најлепших зелених очију. За човека са дијагнозом то и није лоше за почетак.

**Борко
Торонто, Канада**

Одговор:

Лудаче, шта ћеш онда тамо, долази што пре "амо". Код мене, кад год свратиш увек ће те чекаати турска кафа, најбоља домаћа ракија, цигарчине разних врста, терање шеге са свим и свачим... Заједно ћемо да предемо као оно некад, мачак Кларенс на јесењем сунцу испод грма оног жутог цвећа што цвета у јесен, око кога се скупљају пчеле. А ако си добар плувац у кнодицији, можда би могао с моје терасе да доплунеш и до реке Ђетиње.

П. Ковачевић

ПРИЧА

Геј парада

У редакцијама српских медија као бомба је одјекнула вест. Отказана геј парада ипак ће бити одржана!

Непрегледна гомила новинара и телевизијских екипа нагрнула је на наведено место скупа.

Тамо су затекли масу света.

- Шта можете да кажете за медије? - навалили су новинари и камермани на првог учесника.

- Могу да кажем да ми из „Нискоградње“ нисмо примили плату годину и кусур дана... И да нам деца немају леба да једу...

Новинари су муњевито прекинули интервју и окренули се другом учеснику скупа.

- Да ли сте имали проблема са својом оријентацијом?

- Наравно! - одговорио је саговорник. - Ја сам био оријентисан против дивље приватизације и пљачке, али нико нас раднике није питао. И тајкуни нам саранише предузеће!

Поново су новинари променили правац својих микрофона.

- Госпођо, да ли сте имали проблема због вашег опредељења?

- Како да нисам!? - повикала је госпођа. - Кад смо се определили за отпремнину мислили смо да ће је поштено исплатити... Али нове газде раде шта хоће!

Међу новинарима је завладала општа забуна.

- Људи, има ли овде неки хомосексуалац? - повикали су из свег гласа.

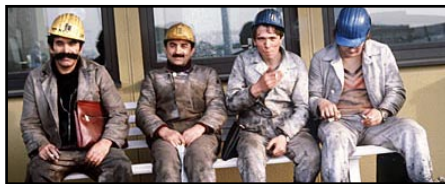
Окупљени су мукло ћутали.

- Па што сте нас звали!? - нису крили незадовољство окупљени представници седме силе.

Издвојио се један брка.

- Није било друге, браћо! Нас раднике, бре, у овој земљи нико не.... зарезује! Морали смо да се правимо педери!

СЛОБОДАН СИМИЋ

АФО ТОП 5

1. Жабе жабљу, птице птичју...
Једино ми немамо никакву перспективу.

Милен Миливојевић

2. Ђаци предлажу да се и школа професионализује
и да иду само добровољци и плаћени наставници.

Ранко Гузина

3. Срби имају златне руке.
И кад не раде ништа, направе свашта!

Вита Теофиловић

4. Немате ни пару у џепу?
Ма, ја кад вам кажем, то су само гласине!

Зоран Станојевић

5. Моја ташта је најбољи доказ
да мање зло рађа веће!

Раде Ђерговић

ДРУМОВИ ЋЕ ПОЖЕЛЕТИ АГА

Друмови ће пожелети ага
сањаћемо везире и паше,
златни бесте, Турци, браћо драга
да видите главешине наше!

Харачисте, ал' имасте меру:
десетину од сваке нафаке
а ови нам живу кожу деру
оставе нам од лакта до шаке.

Десет посто - сића тако рећи
тај проценат код ових не пали,
сад ПеДеВе скоро дупло већи
а где су тек намети остали?!

Плаћамо им, понизно и немо
и за ваздух који удишемо...

Милко Грбовић

ХЕПТИГРАМИ

Раскокодакала се опет
бирокарска раја.
Бојим се да нам се смеше
„труманова јаја!“

Ови савети за све
штрајкаче вреде:
почињите штрајк глађу
док има шта да се једе!

Опозиција у борби,
то владу брине,
не преза ни од чега,
па ни од истине!

И у лудачким кошуљама,
која гроза и страва,
ми Срби ћемо остати
кратких рукава!

За порез на глупост
више нема наде,
јер то би био удар
на стандард владе!

Калигулин сенатор,
истина је стара,
могао је понекад
да збади господара!

О поштеним политичарима,
ово није обична фраза,
причају се правцате бајке
у недостаку доказа!

Нашим се посланицима,
истина је права,
више не зна где им је
дупе, а где глава!

Парада хомића,
Срби оправдано брину,
мора да има
политичку ПОЗАДИНУ!

Доушнуци имају
функцију глупу:
они су мирођија
сваком СУПУ!

Радничка мањина,
владине су жеље,
обезбеђиваће жито
већини што меље!

Пензионере наше,
„тако треба“,
држи у животу
страх од погребала!

Под покровитељством
актуелне владе
на програму су саме
рашомонијаде!

Од нашег уласка,
начин је „леви“,
Европу боле
само шуљеви!

- О младима данас сви говоре све најгоре - започе причу један гост за шанком - па се сад питам како је она, назовимо је, социјалистичка власт, успева-ла да привуче тако велики број младих на добровољне радне акције. Само на изградњи Ваљаонице бакра у Севојну учествовало је преко осамнаест хљада омладинаца, да не наводимо друге, још важније, савезне акције широм некадашње државе... Е па неће бити да су баш сви радили под принудом, како би то неки данас објаснили. А сад ниси у стању да приволиш ни врле народне посланике, који су иначе за то добро плаћени, да само одседе по неколико сати дневно у бифеу и комфору скупштинске сале! - А на то ће Мачак:

МАЧКОВ
У Г А О

- Каже се: младост, лудост. Ако то није било од користи за све, онда би морало бити да су се ти, некадашњи, млади људи, у погледу тих акција, грдно преварили, као што се, на пример, преваре, у највише случајева, и брачни другови. Пробуди се жена усред ноћи и види да крај ње нема њеног мужа. Одмах устане и нађе га у кухињи загладаног у зид пред њим. Пита га она зашто не спава, а он одговори да се присећа како су њих двоје, још мало па пре двадесет година, једно другом, пред попом и матичарем, рекли „да“. Дирнута до суза, она одговори да се сећа. Муж онда обриса сузу која му је у том тренутку склизнула низ образ и сетно прозбори: „Ех, да сам пре двадесет година осуђен на робију, данас бих био пуштен на слободу!“

STANOVI

Prodaju se poslovno - stambeni objekti površine oko 1000 m², prizemlje + sprat na parceli površine 12,20 ari u ulici Nemanjina 106, Carina. Tel: 063/83-44-154.

Prodajem četvorosoban stan 74 m², novogradnja, potkrovlje u Krčagovu. Legalan, useljiv odmah. Bez posrednika. Tel: 064/22-99-747.

Na prodaju stanovi različitih struktura sa centralnim grejanjem i upotrebnom dozvolom. Može na kredit, Krčagovo. Dogovor. Za keš veoma povoljno. Tel: 064/454-14-14.

Stan 60 m², ulica Ratarska 17, IV sprat, lift, CG sa svojim kalometrom. Stan može da se proda sa kompletnim nameštajem. Tel: 060/709-19-19, 060/519-68-88.

Prodajem stan u centru 36 m², CG, I sprat, novogradnja, cena 30.000 E. Tel: 060/04-70-777.

Prodajem stan 57 m², centar, I sprat, grejanje na struju, cena 41.000 eur. Tel: 064/433-29-28.

Prodajem stan u centru 32 m², VI sprat, sunčan, novija gradnja, EG, lift, (hod+d. soba+s. soba+kupatilo+kuhinja). Cena 28.000 eur. Tel: 064/433-29-28.

Kupujem stan u centru Užica kvadrature od 55 m² do 60 m². Tel: 065/87-45-747, 063/693-471.

Prodajem stan u Sevojnu 52 m², terasa, CG i stanove u Užicu svih struktura od 17 m² do 150 m² na raznim lokacijama. Tel: 524-742, 500-305, 060/305-70-50, 060/380-6666.

Prodajem trosoban stan od 70 m², novogradnja, Aleksića most, II sprat, terasa, sunčan, useljiv od nove godine. Tel: 064/29-22-016, 064/120-94-88.

Prodajem garsonjeru od 22 m² kod "Maksija", IV sprat, CG, mala terasa, podrum, kablovska, nameštena, veoma povoljno. Tel: 064/29-22-016, 064/120-94-88.

Prodajem dvosoban stan 56 m² kod Doma zdravlja, I sprat, CG, lift, sunčan, veoma povoljno. Tel: 065/35-12-116, 064/29-22-016, 064/120-94-88.

Prodajem trosoban stan 81 m² na I spratu na Megdanu, terasa, sunčan, podrum, 1/1 ili menjam za jednosoban. Može više kombinacija. Tel: 060/44-55-757, 064/120-94-88.

Prodajem trosoban stan na trgu 80 m², IV sprat, CG, lift, sunčan i garažu od čvrstog materijala na Kamenom koritu za 6000 eura (stan 56000 eura). Tel: 031/512-192, 064/82-15-127, 064/120-94-88, 064/29-22-016.

Prodajem jednosoban stan u Krčagovu (vojna zgrada), CG, terasa, sunčan, I sprat, podrum, kablovska, interfon, 42 m². Veoma povoljno 24.000 eura. Tel: 064/14-68-416, 064/120-94-88.

Prodajem jednosoban stan u zgradi, III sprat, TA grejanje, terasa, sunčan, podrum, špajz, 39,90 m², priključak za gasovod. Povoljno. Tel: 064/213-25-62, 064/120-94-88.

Prodajem izuzetno funkcionalan trosoban stan, 2 terase, CG, kablovska, lift, 87

OBAVEŠTENJE

Od ovog broja sve oglase naplaćujemo po simboličnoj ceni od 100 dinara.
I dalje VAŽE kuponi iz starih brojeva Užičke nedelje koje možete još neko vreme kupovati u Petru Panu.

m², VII sprat u Krčagovu kod Higijenskog zavoda ili menjam uz doplatu. Tel: 065/654-09-61, 064/120-94-88.

Prodajem dva stana od po 24 m² nameštena u zgradi, etažno grejanje, III sprat, nema lift, 2x20.000 eura i lokal od 29 m² u Dragstoru 29.000 eura. Tel: 064/29-22-016, 064/120-94-88.

Prodajem dvosoban stan od 46+12 m² u Beogradu, Medaković br. 2, I sprat, CG, lift, za odgovarajući u Užicu uz doplatu. Tel: 011/393-13-08, 063/19-27-289.

Prodajem renoviran trosoban stan p=70 m², CG, klima, kablovska, vojna zgrada, pored Maxi-ja, 670 E/m² Tel: 061/197-12-85.

KUĆE

Prodajem kuću 150m², pomoćni objekat 60 m², poslovni prostor 300 m², plac 16 ari, selo Zlakusa - centar sela. Tel: 064/22-18-132.

Prodajem novu kuću 150 m² + 30 ari zemlje pored asfalta, selo Ribaševina. Tel: 064/120-94-88.

Prodajem kuću u Sevojnu, 2 ara placa, legalizovana. Tel: 060/514-68-08.

Prodajem novu kuću na Belim Zemljama (Kačer kod škole) 100 m² i 87 ari placa za 18000 eura, nije fiksno, moguć svaki dogovor. Tel: 031/522-722, 063/349-71-00, 064/120-94-88.

Prodajem ili menjam novu kuću 450 m² sa tri garaže i 6 ari placa ili menjam za stan na Zlatiboru, V. Banji. Prodajem stan u kući 83,50 m², I sprat i garažu za 42.000 eura ili prodajem 170 m² stambenog prostora za 50.000 eura. Tel: 031/516-788, 064/57-62-983, 064/120-94-88.

Prodajem novu kuću od 100 m² i 2 ara placa, odmah useljiva u Dubokom potoku (Bele vode) ili menjam za manji stan, veoma povoljno 15.000 eura. Tel: 064/120-94-88.

Prodajem novu kuću u Sevojnu 74 m² i 4,85 ari placa, sušaru i šupu, CG, legalizovana, 1/1, pored asfalta u cveću. Tel: 031/512-677, 031/531-226, 064/120-94-88.

Prodajem novu kuću na Belim Zemljama (Krnjevinu) 70+40 m² i 29 ari placa, oko 22.000 eura, nije fiksno, moguć svaki dogovor. Tel: 061/676-81-28, 064/120-94-88.

Prodajem kuću od 100 m² i 3,5 ara placa Ratarska 144, prema Gluvcima, 2 garaže. Tel: 064/25-16-067.

Prodajem kuću na Pori 60 m² i tri ara placa odmah useljiva, 1/1, legalizovana, Kondina 52. Tel: 064/15-33-222, 064/120-94-88.

Prodajem kuću u Turici 200 m² i jedan hektar placa, CG na struju, u obzir dolazi više kombinacija. Tel: 062/12-41-232, 064/14-68-416.

IZDAVANJE STANOVA I KUĆA

Izdaje se stan od 58 m² u centru grada pogodan za poslovni prostor. Tel: 060/514-24-44.

Izdajem namešten jednosoban stan u kući za učenike/ce ili studente. Zaseban ulaz, TA grejanje, iznad Maxi-ja. Tel: 064/22-50-662.

Izdajem trosoban namešten stan, CG, telefon, 2 mokra čvora i 2 terase na Aleksića mostu. Tel: 063/76-20-244.

Izdajem sobu za dve devojke u centru grada preko puta opštine. Tel: 513-337 i 065/6-1111-93.

Izdajem jednosoban nenamešten stan u centru Sevojna. Povoljno. Tel: 064/209-88-93.

Izdajem nov dvosoban komforan stan 50 m², II sprat, centar, Kralja Petra I br. 4. Tel: 021/453-574.

Izdajem trosoban stan u najužem centru Beograda kod Studentskog trga za 3 studenta po 125, CG. Tel: 062/295-282 i 011/30-97-485.

Izdajem dvosoban namešten stan, kablovska, internet, grejanje, centar. Tel: 060/30-130-30.

Izdajem stan. Tel: 521-461 i 063/731-50-37.

Izdajem jednosoban namešten stan, centralno grejanje, zaseban ulaz za mladi braći par ili učenike (studente). Balkanska 8, Užice. Tel: 031/3515-251, 064/346-24-74.

Izdajem dvosoban namešten stan. Tel: 062/513-915 i 031/513-915.

Izdajem sobe za devojke/učenice sa upotrebom kuhinje i kupatila, centar grada, stambena zgrada, TA grejanje. Tel: 060/564-134-4.

Izdajem dvokrevetnu sobu u centru grada kod hotela "Palas", upotreba kuhinje, kupatila, za učenike i studente. Tel: 031/517-892, 031/512-557 i 062/208-296.

Izdajem stan u Košići 100 m², pogodan za porodicu. Tel: 063/877-80-66.

Izdajem komforan kompletno namešten stan za studente u kući - poseban ulaz. Tel: 061/714-32-07.

Izdajem jednokrevetnu sobu sa upotrebom kuhinje i kupatila za učenike ili studente. Tel: 060/356-56-72.

Izdajem učenicima i studentima (muškarcima) nameštenu dvokrevetnu sobu u Užicu. Zaseban ulaz, sa centralnim grejanjem, kuhinjom i kupatilom. Tel: 031/541-545 ili 065/479-23-08.

Izdajem dvosoban ili jednosoban stan,

Zbog Zakona o oglašavanju oglasi se ne mogu predavati telefonskim putem, niti slati poštom, već isključivo lično. Tekst i lične podatke OBAVEZNO PRETHODNO POPUNITI i uredno popunjen lično predati u oglasno odeljenje.

CENE OGLASA:
- za jedan broj 100 dinara, (za oglas do 15 reči)
- za 1 broj uokvireni 150 dinara

VAŽNO:
Oglase primamo od 9-16 časova
Trg Svetog Save 2 (prizemlje).
Za sve informacije telefon
031/522-827

zaseban ulaz. Prednost imaju samci ili mladi bračni par. Ulica Vidovdanska. Tel: 064/024-72-13.

Izdajem namešten jednosoban stan iznad željezničke stanice - poseban ulaz, CG. Veoma povoljno. Za radnike, studentkinje. Tel: 517-786, 064/82-87-815.

Izdajem namešten jednosoban stan u kući za učenike/ce ili studente. Zaseban ulaz, centralno grejanje. Tel: 064/44-38-387.

Izdajem namešten dvosoban stan sa CG, ulica Mage Magazinović br. 1. Tel: 064/179-77-77.

Izdajem jednosoban namešten stan, potkrovlje, TA peć, ulica Užičke Republike 88. Tel: 541-987.

Izdajem dvosoban namešten stan u ulici Jug Bogdanovoj. Tel: 064/166-15-36.

Izdajem namešten ili prazan jednosoban i garsonjeru, ulaz zaseban, povoljno. Tel: 542-229, 064/974-64-61.

LOKALI

Izdajem ili prodajem lokal 40 m² pogodan za sve namene, opremljen, ul. Nikole Pašića br. 50. Tel: 064/6155-350.

Izdajem lokal površine 20 m², ulica Lipa kod zelene pijace. Tel: 515-197, 064/2-000-415.

Prodajem dva lokala po 115 m² (ili kao celina 230 m²) u ulici Užičke Republike u novoizgrađenoj zgradi. Tel: 065/971-55-55.

Prodajem lokal 54 m² na glavnoj ulici kod škole "Andrija Đurović", veoma povoljno i izdajem lokal od 44 m² ispod pomenutog lokala. Tel: 064/120-94-88.

Prodajem dva lokala ukupne površine 45 m² u centru grada i kuću od 30 m² i 3 ara placa na Carini, veoma povoljno (kuća oko 15.000 eura). Tel: 060/47-42-060, 064/120-94-88.

PLACEVI

Povoljno prodajem placeve i veću parcelu na sunčanoj istočnoj strani Tare. Dovoljna gradnja. Blizu hotela, aerodrom, prorokova kuća i kupalište. Tel: 515-033 od 13 do 16 h.

Prodajem plac veličine 3 ara u Užicu, ulica Jug Bogdanova, komunalno opremljen, asfalt, ulično osvetljenje, pogodan za gradnju. Tel: 062/268-767.

U centru Dreznika prodajem placeve za kuće, vikendice sa pogledom na buduće Rzvsko jezero, na sunčanoj strani. Tel: 011/393-13-08, 063/19-27-289, 064/120-94-88.

ПОСАО I УСЛУГЕ

Dajem časove iz ruskog jezika svim uzrastima. Tel: 519-931.

AutoCAD, tehničko crtanje i grafičko modeliranje, projektovanje i obuka, časovi početni i srednji nivo. Tel: 553134, 064 1461890.

Popravljam pegle na paru, fenove, usisivače, friteze, tostere, prese za kolače, mikrotalasne i ostale male kućne aparate poznatog proizvođača. Dolazim na kućnu adresu. Tel: 064/148-61-88.

Molersko-farbarski radovi, potporni zidovi, trotoari, ploče, iskopi kanala, drenaja, septičke jame, cepanje drva, unos uglja, razna servisiranja. Tel: 064/200-77-27.

МАШИНЕ I АПАРАТИ

Prodajem toplu i hladnu plastifikaciju. Tel: 064/684-09-02

Prodajem ofset mašinu ADAST Roma-jer 314. Tel: 064/684-09-02

Prodajem sto za cantragovanje. Tel: 064/684-09-02

Prodajem kopirram i sto za montažu. Tel: 064/684-09-02

Prodajem mašinu za namotavanje ALU i streč folije. Tel: 064/684-09-02

Prodajem dva korišćena računara sa monitorima. Tel: 064/684-09-02

РАЗНО

Prodajem maunti bajk - Genesis - alu - ram - sa amortizerom. Ekstra cena. 150e. Tel: 552-360, 063/743-88-05, 061/720-25-71

Prodajem maunti bajk - scott- aspekt 45. Nov. Tel: 552-360, 063/743-88-05, 061/720-25-71

Prodajem mali sto za bigovanje. Tel: 064/684-09-02

Prodajem televizor WEG, ekrani 54, nekorišćen, i televizor TOSHIBA, ekrani 72, stereo. Tel: 552-360, 064/2-37-17-42.

Prodajem maunti bajk - vrhunski - crescen - edge ram je alu - švedski, iz fabrike Volva. Tel: 552-360, 063/743-88-05, 061/720-25-71

Vrhunska AGP videokarta MSI NX660-0GT. Cena 4.500 din. Tel: 522-827.

Prodajem nekoliko kancelarijskih stolova. Tel: 064/684-09-02

Potrebni očevidci saobraćajne nezgode od 30.7.2011. na putu Užice - Zlatibor kod Čajetine u kojoj su učestvovali vozila BMW i Mercedes. Tel: 061/645-30-12.

Prodajem kamin „Alfa-plam“. Tel: 060/500-76-77.

Prodajem TA peć „Cer“ 6 kw, cena 50

E, i 2 kancelarijska stola, manji 20 E, veći 25 E. Tel: 065/554-6666.

ОГЛАСИ ЛИЧНЕ ПРИРОДЕ

Tražim ženu za brak od 35 do 40 godina. Vojni penzioner. Tel: 064/511-43-29, 572-389.

ОГЛАСЕ PRIMAMO DO SREDE DO 12h

УЖИЧКОЈ НЕДЕЉИ

потребан комерцијалиста за прикупљање реклама на Златиборском региону

Телефон за информације
031/522-827

E-mail:
uzickanedelja@gmail.com

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ УЖИЦЕ РЕПЕРТОАР ЗА ОКТОБАР 2011. ГОДИНЕ

Дан и датум играња представе	Време играња	Назив представе	Писац	Редитељ	Место играња
Недеља 2. 10.	20,00h	ПРЕМ. ПРОКЛЕТА АВЛИЈА	Иво Андрић	Небојша Брадић	ТУЗЛА
Понед. 03. 10.	20,00h	I РЕПРИЗА ПРОКЛЕТА АВЛИЈА	Иво Андрић	Небојша Брадић	ТУЗЛА
Уторак 03. 10.	20,00h	ЛИЗИСТРАТА	Аристофан	Бранко Поповић	В. сцена УЖИЦЕ
Среда 03. 10.	20,00h	ПРЕМ. ПОЕТСКО ВИН- СКИ КАБАРЕ	Јелена Лу- кић	Јелена Лу- кић	М. сцена УЖИЦЕ
Четвр. 06. 10.	20,00h	INES DE CASTRO	Jo Clifford	Немања Ранковић	В. сцена УЖИЦЕ
Четвр. 06. 10.	20,00h	ПРОКЛЕТА АВЛИЈА	Иво Андрић	Небојша Брадић	ВИРОВИ- ТИЦА
Петак 07. 10.	20,00h	ПРОКЛЕТА АВЛИЈА	Иво Андрић	Небојша Брадић	ЧАКОВЕЦ
Понед. 10. 10.	20,00h	Фестивал "Театар у једном дејству 2011" INES DE CASTRO	Jo Clifford	Немања Ранковић	МЛАДЕ- НОВАЦ
Среда 12. 10.	20,00h	РЕПРИЗА ПОЕТСКО ВИН- СКИ КАБАРЕ	Јелена Лу- кић	Јелена Лу- кић	М. сцена УЖИЦЕ
Четвртак 13. 10.	20,00h	ПРОКЛЕТА АВЛИЈА	Иво Андрић	Небојша Брадић	БЕОГРАД
Четвртак 13. 10.	20,00h	Гостовање Краљ.позоришта ГНЕВ БОЖИЈИ	Јанина Мирчев- ска	Александра Ковачевић	В. сцена УЖИЦЕ
Петак 14. 10.	20,00h	6. ЈОАКИМ- ИНТЕРФЕСТ ПРОКЛЕТА АВЛИЈА	Јелена Лу- кић	Јелена Лу- кић	М. сцена УЖИЦЕ
Понед. 17. 10.	20,00h	ДОШЉАЦИ	Милутин Ускоковић	Александар Лукач	В. сцена УЖИЦЕ
Уторак 18. 10.	20,00h	РУМУНИЈА 21	Пека Ште- фан	Горан Го- ловко	В. сцена УЖИЦЕ
Среда 19. 10.	20,00h	ОНЕ СТВАРИ	Кабре Др Агољуба Ми- ћка Љубичића Ткст Бернхард Лудвиг		В. сцена УЖИЦЕ
Петак 21. 10.	18,00h	ЦРВЕНКАПА	Александар Поповић	Милан Нешковић	М. сцена УЖИЦЕ
Уторак 25. 10.	20,00h	МАЈСТОР И МАРГАРИТА	Михаил Булгаков	Александар Лукач	В. сцена УЖИЦЕ
Среда 26. 10.	20,30h	ЧОРБА ОД КАНАРИНЦА	Милош Радовић	Бошко Ди- митријевић	М. сцена УЖИЦЕ
Четвртак 27.окто- бар	20,00h	INES DE CASTRO	Jo Clifford	Немања Ранковић	В. сцена УЖИЦЕ

Позориште задржава право измене распореда
БЛАГАЈНА: 522-102(радним данима) од 10,00 - 12,00h - од 18,00 - 20,00h
ДОБРО ДОШЛИ

РЕТАРПАН

PC & MUSIC & MOVIES

ШКОЛСКИ ПРИБОР

- РАНЧЕВИ OD ПРЕДШКОЛСКОГ DO СРЕДНЈЕШКОЛСКОГ УЗРАСТА

- ТОРБЕ ЗА ПАТИКЕ, ТОРБЕ НА ЈЕДНО РАМЕ

- НЕСЕСЕР, НОВЧАНИЦИ

- ПЕРНИЦЕ ПУНЕ I ПРАЗНЕ

- НАЛЕПНИЦЕ ЗА СВЕСКЕ

- УВИЈАЧИ ЗА СВЕСКЕ

- GUMICE, ZAREZAČI, ŠESTARI, VODENE BOJICE, DRVENE BOJICE, TEMPERE, UGLJ ZA CRTANJE, ČETKICE, MAKAZE, PENKALE, LENJIRI, TEHNIČKE OLOVKE, STIKERI, FLOMASTERI, ROLERI, MARKERI, MAGNETI, PRIVESCI, PARTI PROGRAM (KAPJE, KONFETE, TANJIRI, ČAŠE...), ČESTITKE, MUZIČKE ČESTITKE, SIGNIRI, POZIVNICE, LEPAK, UKRASNE KESE, UKRASNI PAPIR,

ТАРАБИЋА ПРОРОЦИ СУ ГОВОРИЛИ ДА ЋЕ СЕ ЉУДИ ВРАЋАТИ У КРЕМНА ЈЕР ЈЕ ЛЕК СВУДА ОКО НАС И У НАМА

Ваздушна бања све привлачнија

Село Кремна у котлини између планина Таре, Златибора и Шаргана чувено је по Тарабића пророцима чија су се прорицања добрим делом остварила. Подсетимо се само њиховог казивања да ће Дрина потећи уз брдо, да ће гвоздени пут проћи кроз Кремна, да ће црне гује попиту воду, да ће се људи чути и разговарати на даљине преко неког сокоћала, те да ће пругу укинути, па после обновити и по том гвозденом путу се опет возити ради забаве и сербез провода...

А сада, на срећу Креманаца и Кремана, почиње да се остварује још једно прорицање Тарабића који су говорили да ће људи у потрази за бољим и лакшим животом одлазити из овог села, али ће се касније враћати. Увидеће да се лек за многе болести налази свуда око нас и у нама.

Кремна су почетком шездесетих година прошлог века, после ослобођења од Немаца, била село са највећим бројем ђака и студена у односу на број становника. Сви су они позавршавали лепе школе и факултете и отишли по разним градовима Југославије да раде и граде своје каријере... Ал' сви су они носили у срцима бистре воде и зелене горе Креманских брежуљака и ливада. Памтили су да су им трчкарања по њима и брчкања по речимама и потоцима најбоље пријали у животу. Увидели су, неко пре, неко касније, да су Кремна добра ваздушна бања. И, почели су се полако враћати. Доста њих је у последњих петнаестак година овде направило викендице и виле за одмор. Неки су обновили родитељске и дедовске куће...

Нису, можда ни приметили да

остварују Тарабића пророчанство које каже да је лек свуда око нас и у нама.

Враћају се све више Кремански стручњаци на одморе у своје вољено родно село. Иако су у пензији све чешће проводе лета и зимске одморе у овој веома лепој ваздушној бањи. Доводе и своју децу и унучиће...

Долазе све више на одморе овде и туристи из Словеније, Хрватске, па и из иностранства. Били су Норвежани, Французи, Немци...

Кремна лагано израстају у све привлачнију ваздушну бању. Како нам летос у кратком сусрету рече председник месне заједнице Томо Јанковић развој туризма им је у приоритету.

Имамо добре и идејне и главне пројекте за стварање најважнијих услова за развој туризма. Све смо снимили и из ваздуха и са земље. Питање водовода смо већ решили. То је завршено. Градимо локалне путеве до села Јанковићи, Нешевећи, Богосављевићи и других...

И изградњу канализационе мреже ће започети већ идуће године, како нам успут рече. У журби је да обиђе како иду радови на путевима. Ни недељом не стиже да се одмори. Набавили су и новца. Што од државе, што од донација...

Биће, биће...! - задовољно обећава.

Потврђује то и некадашњи председник ове месне заједнице, без суревњивости, стари џек Неђо Поповић. Не критикује нове власти као неки који жале што више немају своје људе да преко њих завршавају све што желе. Не, некадашњи најлепши Кремански момак се још увек усправно и

поносно шећка по сред Станице, како овде зову центар села Кремна.

Што да не кад могу? А и мило ми је што наше село оживљава. Туризам се развија. Ено ти погледај само шта су све овде направили ова браћа Секулићи. Прошири мотел Шарган. Направили терасе, све ко у најлепшим летовалиштима. Украсили, окитили. Цвећа да ти око стане. А тек горе испод Богосављевића, према Мољковића гробљу да видиш што су направили етно село... Велики круг на сред села као воденичко коло, на поточићу се окреће од раног јутра. Направили су и леп базен. Већ се ту купају неки туристи...

Може још пуно тога да се изгради и покрене у Кремнима. Видоје Петровић, Буцо нарочито хвали терене за спортске објекте и купалишта на рекама и поточићима. То је за здравствени туризам душу дало.

Ено ти само Коловрата на Коњској Реци. Тамо испод пророчке куће и Тарабића. Та река је лековита. - Она протиче кроз лековите стене. Ја на том купалишту Коловрат направим по четрдесет купања преко лета. То је заклоњено од ветрова. Обгрљено зеленим брдима. Није хладна вода. Богом дано за пливање и играње по води. Да се купаш и пливаш до миле воље. За здравље нема ништа боље...

По њему се и види. Примако се деведесетој години, а још крепак, ведрог духа. Успешан господин са шеширом. Омиљен у месту...

Показује Буцо и како су лепо терени преко Велетова и других брда за ски стазе. Улагање за уређење купалишта и ски стаза би се добро исплатило. Поготову, додаје он, што су Кремна на раскршћу преко којих се повезу-

је Златибор, аеродром Поникве, Морка Гора, Тара и друга туристичка значајна места.

Имају Кремна и своје посебне знаменитости као што су кућа и село Тарабића пророка, Мољковића хан, заселак Захарићи где су направили куће за одмор унучке протје Захарија Захарића који је записивао казивања пророка и био њихов кум. Ту је њихово гробље.

Интересантно је видети и куће свештеника Вукоја Цвијовића и његовог сина Јосифа, такође свештеника. Лепе су приче о њима, али комунисти нису дали да се објаве. Прота Вукоје је био веома хуман и способан човек. Формирао је први фудбалски клуб у Кремнима и био њихов тренер. Сви његови фудбалери су постали дивни људи и позавршавали добре факултете и школе. Под његовим утицајем су се формирали у успешне стручњаке и цењене грађане где год су живели. На жалост његовој деци комунисти нису дали да заврше школе које су волели. Срушили су им снове о ономе што су желели да буду, али нису могли да униште њихову честитост и врлине којим су зрачили где год да су били и што год да су радили.

У Кремнима је и кућа у којој се родио и Илија Мољковић, јасац и велики борац за демократију кога је милиционер Амир претукао почетком шездесетих у овом селу и отерао из њега. Он је завршио светско књижевност, али никада није добио свој посао. Био је један од најписменијих људи у Србији. Књиге су му комунисти спаљивали и запленивали. У Београду су га новинари знали и звали НЕСА-ЛОУИВИ. Кад су га питали зашто не оде у Америку кад га зову рекао је...

- Ко ће овде да се бори за демократију ако сви одемо?

Познат је и цењен по стручности и драматургу и писац Миленко Мисаиловић. Живео је и радио у Народном позоришту у Београду. У Кремнима је обновио родитељску кућу.

Дала су Кремна још доста успешних стручњака у спорту, медицини, правима, војним наукама, економији... Али то је прича за неку другу прилику.

За овај пут да поменемо још да је и летошње велике врућине у Кремнима било лакше подносити. Ту ветрић стално ђарлија преко зелених ливада и брежуљака...

Милена Мисаиловић

**ЈКП ГРАДСКА
ТОПЛАНА
УЖИЦЕ**

www.gradskatoplana.rs

**Честитамо Дан града
9. октобар**

Драган Радивојевић

07.03.1977-03.09.2011.

Кажу да време лечи
све ране али не...
Постоје ране које се никада
не излече као ова која тиња
у нама од тренутка
када смо те изгубили.
Заувек ћеш бити у нашим срцима.

Твоји Ђокићи:
Мира, Илија, Никола и Огњен

Обавештавамо родбину и пријатеље да
ћемо нашем драгом

Милану (С) Радојичићу

1964-2011.

давати четрдесетодневни помен у 13 часова
на гробљу код цркве у Стапарима.

Не постоји време које може да излечи
наш бол због твог прераног одласка.
Чувамо сећање на тебе јер смо ускраћени
за твоју љубав, ослонац и подршку.
Поносни смо на твој часни живот,
племениту душу и велико срце. Сваког дана
си у нашим срцима и мислима.

Почивај у миру.

Твоји најмилији:

отац Сретен, син Љубиша, супруга Милеса и брат Милоје са породицом

У четвртак, 13.10.2011. године
навршава се десет
тужних година од смрти

Јањић Сава

1941-2001.

Године пролазе,
туга остаје.

Твоји најмилији: супруга Радмила,
син Мирослав и кћерка Мирјана

Дана 5. октобра 2011. године
навршило се 30 година од када
није са нама наш

Томашевић Велимир - Вељко

1946-1981.

Нисмо те могле сачувати
од преране смрти, али те у срцима
чувамо од заборавља.

Супруга Рада и кћерке
Биљана и Весна са породицама

Четрдесетодневни помен
вољеном брату

Милану (С) Радојичићу

1964-2011.

Нема сузе која те може оплакати,
нити речи које те могу ожалити,
нема времена које те може
заборавити. У срцима нашим твоје
место стоји, док будемо живи
вечно ће да боли. Остајеш вечно
вољен и никад заборављен.

Твоје сестре
Драгица и Вера са породицама

16. октобра 2011. године је
четрдесет дана од када је отишао
у вечни мир

Селаковић Драгољуб

1925-2011.

Тога дана посетићемо
његову вечну кућу на Доварју
и открити споменик.

С љубављу и поштовањем
његови:
ћерке Рада и Весна, супруга Боса,
унуци Саша, Бранко, Јелица,
Драгош и прауници Милица и Борко

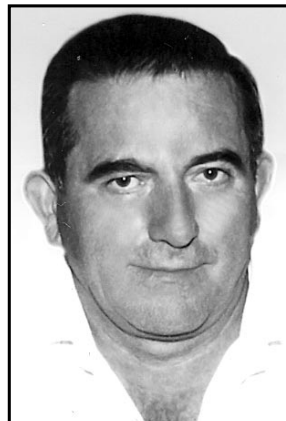
У четвртак, 29. септембра
навршило се шест година од смрти
нашег драгог

Вукотић Душана Дула

из Дрежника

Велика је драгоценост што смо те
имали. Био си велики човек,
добар муж и прави родитељ.
Увек ће те се радо сећати
твоји најмилији:

супруга Радмила,
син Владан и ћерка Љиљана

6. октобра 2011. године
навршило се шест година од смрти
нашег драгог

Живорада Лазича - Пула

1942-2005.

Време пролази, а успомене
и сећања остају трајно.
С љубављу и поносом чувају те
од заборавља твоји најмилији.

Породице
Лазич и Голубовић

Обавештавамо родбину и пријатеље
да ћемо нашем драгом

Миловану Павићевићу Мишу

1947-2010.

давати годишњи помен

у суботу, 08.10.2011. године
у 13 часова на гробљу Сарића Осоје.

Ожалошћени:
супруга Перса, кћерке Радмила
и Даница, Дики, зет Милош, брат Жижа
и породице Оцокољић и Марковић

Тужно сећање

Петар Филиповић

(2001-2011)

Заувек у срцима
супруге Милке,
кћерки Весне и Миле
и унука Влада

13.10.2011. године навршава се
7 тужних година од смрти наше
вољене мајке, свекрве и баке

Вукомановић Раде

Године пролазе, али ништа
не ублажава бол и не брише
сећање на твоју љубав,
доброту и племенитост.
Остајеш заувек у нашим срцима.
Твоји најмилији

БИОСКОПСКИ РЕПЕРТОАР

OD 05.10. DO 12.10.2011 u 16.00 u 18.00 i 20.00h
ŠUBOTA I NEDELJA u 14.00 u 16.00 u 18.00 i 20.00h
STRUMPFOWI
 žanr: ANIMIRANI FILM - SINHRONIZOVANO NA SRPSKI

OD 05.10. DO 12.10.2010 u 19.00 i 21.00h
PINGVINI MOGA TATE
 gl. ul. Jim Carrey, Carla Gugino, Ophelia Lovibond...
 žanr: KOMEDIJA

OD 05.10. DO 12.10.2011 u 22.00h
ZAJEDNO
 gl. ul. Milica Zarić, Branimir Popović, Mihailo Maksimović, Miodrag Krstović, Gordan Kičić
 žanr: DRAMA

OD 13.10. DO 19.10.2010 u 20.00 i 22.00h
KAKO SE REŠITI SEFA
 gl. ul. Jason Bateman, P.J. Byrne, Steve Wiebe, Kevin Spacey, Charlie Day, Jennifer Aniston
 žanr: KOMEDIJA

OD 13.10. DO 19.10.2010 u 19.00 i 21.00h
POSLEDNJA EKSURZIJA 5
 gl. ul. P.J. Byrne, Nicholas Dagosto, Tony Todd, Jacqueline MacInnes Wood, Emma Bell
 žanr: HOROR/ TRILER

РОЂЕНИ

Ива (Дарко) Максимовић, Јанко (Зоран) Павловић, Ердонита (Аделина) Краснићи, Ива (Драган) Благојевић, Кристина (Љубинко) Врбић, Милица (Љубан) Миљанић, Страхиња (Анђелко) Стаменић, Хелена (Александар) Ботинић, Милица (Мирко) Џвијић, Богдан (Милош) Јокић, Богдан (Предраг) Аџић, Анђелка (Дарко) Цветковић, Ема (Владимир) Шишовић, Михаило (Мирољуб) Бранковић, Цана (Милован) Ђуровић, Никола (Горан) Јовановић, Срђан (Будиша) Милекић, Мiodrag (Горан) Ђокић, Кристина (Дејан) Џвијовић, Нестор (Зоран) Миловановић, Кристина (Борисав) Радовановић, Нада (Владимир) Јовановић, Кристина (Александар) Бошковић, Сунчица (Александар) Вујадиновић, Орхан (Фаиз) Бихорац, Бурхан (Фаиз) Бихорац, Јана (Радован) Попадић, Теодора (Жељко) Топаловић, Радован (Милутин) Милутновић, Мања (Драган) Љубисављевић, Дарија (Мирослав) Ристановић, Стефан (Борислав) Лакић, Дејан (Мiodrag) Тебић, Урош (Марко) Перишић, Николина (Марко) Дамљановић, Нина (Бранко) Диковић, Софија (Бранко) Тешовић, Милош (Владан) Нешковић, Ђурђа (Никола) Мићевић, Лена (Саша) Јакшић, Виктор (Бојан) Којадиновић, Николина (Дејан) Арсић, Вукашин (Дејан) Арсић, Ивана (Зоран) Марковић, Коста (Александар) Лончаревић, Дуња (Жељко) Бојовић, Драган (Бојан) Марјановић, Филип (Радомир) Смиљанић, Теодора (Радомир) Смиљанић, Ања (Владимир) Марковић, Сара (Владимир) Маринковић, Ања (Милан) Џвијетановић, Синиша (Небојша) Тешић, Катарина (Мирослав) Терзић, Дуња (Недељко) Јовановић, Филип (Дарко) Стефановић, Павле (Радул) Божић, Јована (Жељко) Несторвић, Љиљана (Иван) Караичић, Бобана (Раде) Трмчић, Дарко (Видоје) Мољевић, Светлана (Митар) Крсмановић.

ВЕНЧАНИ

Миливоје Ненадић и Тања Кнежевић, Ђорђе Грујићи и Драгана Продановић, Милош Лазаревић и Косана Дидановић, Бранко Радељић и Биљана Тодоровић, Миливоје Којадиновић и Ана Јелисавчић, Марко Ристановић и Ивана Јунић, Мирослав Вуловић и Драгана Курћубић, Дејан Штуловић и Марија Кнежевић, Петар Ђеличић и Данка Филиповић, Љубо Лелић и Наташа Милошевић, Милан Јелисавчић и Дарана Лазић, Данило Марковић и Ирена Миловановић, Борко Видковић и Јелка Јевтовић, Милош Јевђовић и Бојана Ђуровић, Мирослав Маричић и Драгица Павловић, Жељко Лукић и Ана Алексић, Вук Моргенштерн и Ивана Рангелов, Срећко Марјановић и Милица Миливојевић, Немања Ивановић и Неда Ђуфило, Раде Васовић и Марина Анђић, Драган Алексијевић и Вера Јелић.

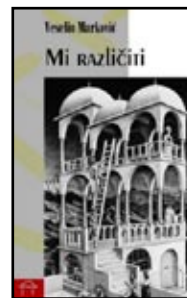
УМРЛИ

Владан Ђокић (1965), Љубица Радовановић (1929), Сретен Ерчевић (1933), Радосава Тошић (1942), Бранко Јањић (1939), Стака Миловановић (1927), Владимир Дивац (1944), Радосица Матовић (1933), Јеленка Богдановић (1922), Иван Јовановић (1931), Бошко Сретеновић (1936), Станимирка Васиљевић (1934), Милена Пузовић (1921), Мирјана Ђерић (1997), Никола Вукосављевић (1932), Предраг Јањић (1962), Миломирка Радовић (1937), Мiodrag Вуловић (1931), Милан Сретеновић (1949), Богосав Речевић (1934), Ђорђе Веселиновић (1944), Милоје Перишић (1952), Душанка Брадић (1934), Јелица Ђорђић (1940), Нада Вучетић (1955), Миљка Чоловић (1935), Савка Јелић (1932), Милош Вељашевић (1947), Остоја Рајевић (1925), Остоја Кнежевић (1945), Момчило Стопић (1939), Станоје Чумић (1946), Мирослав Митровић (1946), Милица Вукашиновић (1932), Велибор Стојановић (1951), Милосава Тутуновић (1923).

ПРИКАЗ КЊИГЕ

Ми различити

Аутор: Веселин Марковић

Заплет романа "Ми различити" је вешто сачињен од две наизглед паралелне потраге. Ликови романа имају домаћа имена, али простор у коме се одиграва радња више одговара скандинавском поднебљу (аутор је део романа писао у Ослу). Радња је смештена у универзитетски градић поред језера на коме људи зими клизају.

Главни ликови романа су Валентина и Владимир, чија имена са знајемо тек на крају. Владимир је асистент на Математичком факултету. Он даје оглас у локалним новинама у коме позива код себе људе којима се нешто необично десило. На тај начин, Владимир жељи да привуче пажњу свог тајанственог спасиоца из детињства који га је извукао из језера кад се његова сестра од ујака, Ана, удавила. Тај трагичан догађај из детињства је и обележио даљи Владимиров живот и претворио га у усмљеног „различитог“ човека.

Валентина пати од изузетно ретке болести, рођена је без генетике који прерађује билирубин у крви, па јој је кожа наглашено жућкаста, што одбија и плаши људе.

Део романа је представљен кроз крималистички заплет где Валентина, као чиновница у полицијској архиви, самостално преиспитује један стари случај, сумњајући да је осуђени човек заправо невин.

Оба главна лика и Владимир и Валентина су маркирани разликом која их искључује из заједнице (болест, асоцијалност...) тако да је њихова истрага као и сам роман, обележена атмосфером усамљености и незаслужене кривице.

Мурић Душица и Бојана Маринчић
 Народна библиотека Ужице

КЊИГА ЗА ВАС

Сећање на варош

"Сећање на варош" - дојављена ужичког новинарства Милутина Јовичића Луја, је јединствена књига сећања старих Ужичана на прошлост нашег града, људе и догађаје, настала као природни епилог надахнутих текстова пониклих на страницама Ужичке недеље. "Сећање на варош" је атипична хроника, настала од четрдесетак текстова, на идилична времена када се до Ужица путовало коњском запрегом, сеоским путевима, када су у граду зоре најављивали петлови, а наредбе власти обзнањивали добошари. У тим временима није се живело ни глатко ни слатко, али су се Ужичани успевали носити са свим невољама, јер су имали моћно оружје, ведар дух по чему су били у дугом низу генерација највећи богаташи у Србији. Када им је било добро, смејали су се што им је добро, када им је било тешко, смејали су се да им буде лакше. Књигу можете купити у продавници Петар Пан, ТЦ Сквер.

НОВА ИЗДАЊА У ПЕТРУ ПАНУ:

Шведски сто - Слободан Симић
 Корто Малтезе - Владимир Пишталло
 Напад на минибар - Дубравка Угрешин
 Унутрашња страна ветра - Мiodrag Павић
 Темплари - Витезови у легенди - Стефано Фаринели
 Девојка из руске четврти - Кејт Фернивал
 Радост трудноће - Тори Кроп
 Приче о особењацима - Иво Андрић
 Велика ризница бајки - Луиз Култдар
 Море чудовишта - Перси Џексон и богови Олимпа
 Крадљивац муње 2 - Перси Џексон и богови Олимпа
 Авантуре неваљале девојчице - Марио Варгас Досе

Naša kuća

Hotel Palisad
Zlatibor

telefoni:
031/565-731
064/845-90-30

Naša kuća

restoran hotela "Palisad"

čestita Dan grada Užica

Čarli

Kafa
jedinstvene arome

mkcarlidoo@gmail.com

ЈАВНО КОМУНАЛНО ПРЕДУЗЕЋЕ
boqobog
УЖИЦЕ

Ужице, Хероја Луна 2,
 telefони:
управа и факс: 515-777, директор: 521-969
производња воде: 551-814
одржавање и пријава кварова: 3512-937

Чесѣиѣамо Дан ірага Ужица

AKCIJA

 Hot-dog viršla 219 din/kg 249	 Mesnata slanina 319 din/kg 369
 Matina pileća kobasica 259 din/kg 329	 Čajna kobasica 675 din/kg 795
 Dimljeni kare 675 din/kg 795	ništa bez Matijevića!

www.matijevic.rs

petak 7. 10. 2011.
subota 8. 10. 2011.
nedelja 9. 10. 2011.

Matijević
Industrija mesa Matijević d.o.o., Novi Sad, Rumenački put 86

ЗЛАТИБОРАЦ®

СВОЈИМ СУГРАЂАНИМА ЧЕСТИТАМО ДАН ГРАДА УЖИЦА

INTERNATIONAL DLG
(Немачко пољопривредно друштво)
Quality Competition
Ham and Sausage 2009
Немачка 2009.

Велики шампионски пехар
Најбољи бренд Србије за 2010.
77. Међународни пољопривредни сајам Нови Сад

Бизнис партнер 2010.
MASS MEDIA
INTERNATIONAL

№ ПОСС РСЈ064.В19260

